

Bail-in-regel-rodet i EU-medlemslande

7. januar 2016 – Bail-in-reglerne vil tilsyneladende blive implementeret forskelligt i de forskellige EU-medlemslande. Små virksomheder er ekskluderet fra bail-in i den tekst, som Det europæiske Parlament har vedtaget og, f.eks., i den italienske lov for gennemførelse. Det er ikke tilfældet i Tyskland, i hvert fald ikke ifølge et brev, som Post Bank har udsendt til sine kunder. Brevet siger blandt andet, at for »virksomhedskonti gælder grænsen på 100.000 euro pr. indskyder«. Med andre ord kunne selskaber, i tilfælde af bail-in, se alle deres penge, der overstiger 100.000 euro, blive konfiskeret.

»Men en konto, hvor to eller flere personer har adgang som medlemmer af et personligt firma, selskab eller sammenslutning eller lignende, uden juridisk personlighed, vil blive slået sammen under udregningen af den øverste grænse på 100.000 euro og behandlet som indskud fra en enkelt indskyder.«

Dette tilbyder et smuthul i den EU-tekst, der siger,

»de følgende har samme prioritetsorden, der er højere end den orden, som krav fra almindelige, ubeskyttede kreditorer uden præference har:

- Den del af kvalificerede indskud fra individer og mikro-, små- eller mellemstore virksomheder, der overstiger dækningsniveauet iflg. bestemmelserne i artikel 6 af Direktivet 2014/49/EU;«

Den italienske lov har vedtaget denne formulering ordret.

Det er imidlertid kun en prioritetsorden for teoretiske godtgørelser, der er fastlagt, og ikke beløbet. Det beror alt sammen på »menneskers, ikke lovens, skøn«, som prof. Paolo

Savona afslørede, i Milano Finanza (se 6. jan., <http://schillerinstitut.dk/si/?p=11036>).

Foto: EU-parlamentet i Strasbourg, eller Babelstårnet, eller det skæve tårn i P-eu-sa, måske?

Bevar fokus på Wall Street/London-nedsmeltningen

7. januar 2016 – Onsdag var endnu en dag med jordskred på aktie- og obligationsmarkedet, som medierne universelt har givet Kinas aktiemarked og valuta skylden for. Disse beskyldninger nåede grænsen for det absurde, da Kinas regering meddelte, midt på dagen i Europa, at den, fra og med 8. jan., ikke længere ville suspendere handel på markedet med »strømafbrudelser«, og ville lade markedsniveauet bevæge sig derhen, hvor det ville – og dette hævdedes i de amerikanske finansmedier at have standset den globale deroute på aktiemarkedene! Hvordan det skulle forestille at være gået til, blev ikke forklaret. Men i al fald, så tog derouten atter fat i løbet af den europæiske og amerikanske eftermiddag, med styrtdyk i aktierne i olie-, bank- og råvaresektorerne i spidsen.

Wall Streets, Londons og de europæiske bankers gæld, der er baseret på råvare- og ejendomsmarkedet, og som ikke kan indløses, fortsætter med at være drivkraften bag kollapset, der i realiteten er udløst af »bail-in«-reglernes ikrafttræden (1. jan. 2016), der nu er i færd med at sænke banker og deres

indskydere i hele det transatlantiske område.

Financial Times havde den 7. januar en artikel, der afslørede, hvad bank-bail-in har udløst i Europa. Med den beskedne titel, »Investorer gør voldsomt indsigelse mod bank-bail-in«, rapporterer artiklen om en lidet bemærket kendsgerning. Banker i Europa (og også i USA) er nu blevet pålagt at rejse kapital for hundreder af milliarder af euro, i form af de såkaldte »bail-in-obligationer« i 2016 – obligationer, der kan eksproprieres efter dekret fra de europæiske bankopløsningsmyndigheder i Bruxelles, når banken bliver insolvent eller nærmer sig insolvens. Men Europas banker rejste kun 196 mia. euro i alt i obligationer i 2015. Det var 10 % mindre end i 2014, og beløbet er faldet hvert år, siden 2009.

Disse banker kan således ikke rejse de hundreder af milliarder i »bail-in-obligationer« i 2016. Dernæst kommer *Financial Times* frem til pointen med det »sorte nul« på bankernes bundlinje. Mange hundrede banker vil forsvinde.

»Davide Serra, direktør for Algebris-fonden, der investerer i bankgæld, siger: 'Hvis man er en lille, europæisk bank, bør ens renteomkostninger ved udstedelse af seniorgæld (dvs. 'foranstillet' gæld, der har førsteprioritet mht. indfrielse ved en evt. konkurs i forhold til anden 'efterstillet' gæld, - red.), gå voldsomt i vejret. Dette bør også udløse en konsolidering af de mindre banker, da mange af dem kunne blive udelukket af obligationsmarkedet', advarer han.«

Faldet i udstedelsen af obligationer i 2015 er mere bemærkelsesværdigt, eftersom nationale finansmyndigheder forsøgte at få banker til at genkapitalisere og sælge »tabs-absorberende gæld« (bail-in-obligationer) i 2015, før Enhedsmyndigheden for bankopløsnings-fascisterne tog over. Men, som *FT* beskriver det, så konverterede banker i Italien, Grækenland og andre steder i stedet obligationsgæld til egenkapital – aktier – »med betydelig discount« eller tab for

obligationsindehaverne. »Genkapitaliseringen« af de græske banker i efteråret 2015 skete næsten udelukkende på denne måde – gennem en delvis ekspropriering af indehavere af bankobligationer »med det formål at undgå at ekspropriere (bail-in) større indskydere«. Disse »større indskydere« ville have været forretningsforetagender, der ville være blevet – og i 2016 vil blive – udslettet over en kam.

POLITISK ORIENTERING den 7. januar 2016: Finanskrak i luften Saudi Arabien vil sætte Mellemøsten i flammer

Med formand Tom Gillesberg

Videoen er i 3 dele, som er samlet i en playliste.

Lyd:

Den britiske Krone gør

fremstød for krig og folkemord

Leder fra LaRouchePAC, 7. januar 2016:

En omhyggelig undersøgelse af det britiske efterretningsvæsens operationer over hele planeten afslører et klart billede: Det britiske Monarki er i færd med at fremprovokere krig og kaos i hvert eneste hjørne af planeten i deres forfølgelse af den erklærede hensigt om at reducere verdens befolkning med 80 % eller mere på kort tid.

Den britiske hånd er mest synlig i den Persiske Golf, hvor Londons totalt ejede juniorpartner, det Saudiske Monarki, har anstiftet en ny, evindelig krig mellem sunni og shia, arabere og persere, der blev udløst af henrettelsen den 2. jan. af et ledende medlem af det shiamuslimske præsteskab fra den olierige, østlige provins, der har en majoritet af shia-muslimer. Talerør for MI6 Ambrose Evans-Pritchard sagde skadefro på Daily Telegraphs sider i denne uge, at henrettelsen af Nimr al-Nimr vil føre til voldelig gengældelse fra shia-demonstranter, der handler under ordre fra Irans Revolutionsgarde-korps, og vil inkludere angreb på de saudiske hovedolieledninger. Dette vil, erklærer Evans-Pritchard, føre til oliepriser på 200 dollar tønden og et globalt, økonomisk kollaps.

Download (PDF, Unknown)

Fremtrædende italiensk bankmand siger, EU's bail-in-regime er ulovligt

5. januar 2016 – Den tidligere regeringsminister, tidligere højtplaceret person i Banca d'Italia (centralbanken) og tidligere chef for Italiens Statens Indskudsgarantifond (FITD), Paolo Savona, har i en artikel for *Milano Finanza* skrevet, at den nye, EU-mekanisme for bankopløsning (BRRD) er »et klassisk ikke-liberalt system, hvor borgerne regeres af mennesker, og ikke love – en tilstand, som vi troede historien havde besejret. Retningslinjerne for Opløsning af kriseramte banker har de typiske træk ved europæiske traktater og regulativer, der forudser alt undtagen de tilfælde, der virkelig betyder noget, i tilfælde af store krise. Når sidstnævnte indtræffer, begynder man at diskutere, med skader som følge af forsinkede beslutninger og kompromis-rodet mellem regeringerne.«

»Jeg kæmpede imod den godkendte mekanisme lige så længe, som jeg fik lov til det af dem, der foretrækker regering ved mennesker frem for regering ved lov. Den aktuelle beskyttelses-'plan' for bankindsud kan ikke garantere, hvad den lover, af en række årsager, der alle er dokumenteret i FITD's arkiver«, skrev Savona.

Heriblandt er: »Definitionen af garanterede indskud er upræcis og åben over for manipulationer og svindel ...; den tilbudte garanti svarer ikke til bankernes virkelige evne til at intervenere«, og »den kommende fond er utilstrækkelig i forhold til risiciene; desuden, når fonden først bliver brugt, bliver dens genopbygning et bundløst kar ...«

Hvis bankindskydere og kontohavere skal beskyttes, bør det være regeringen, og ikke bankerne, der skal beskytte dem.

»Regering, der ved undladelse eller gennem valg af økonomisk politik ligger til grund for systemiske kriser, skal involveres i løsningen af bankkriser ifølge udtrykkelige og gerne klare regler for gennemførelsen ... Eftersom EU's retningslinjer, der er vedtaget af Italien, tilsigter at holde medlemsstaterne [statsbudgettet, -red.] ude af bankkrisernes finansielle implikationer, bliver staterne i teorien deres ansvar kvit, men et andet, ikke-liberalt princip introduceres i systemet, nemlig, at staten, gennem centralbanker, dumper sine fejltagelser på skuldrene af borgeren.«

Savona sluttede med at sige, at de få aspekter, han her havde adresseret, var tilstrækkeligt til at rejse spørgsmålet om »en multipelt krænket Forfatning«.

I en tidligere artikel for *Italia Oggi* havde Savona adresseret den nylige bail-out/bail-in af fire italienske banker på en meget kritisk måde. Det italienske banksystem har bestemt begået fejl i vurderingen af kreditrisiko, skrev Savona, »men en stor del af dets problemer kommer fra forkert finanspolitik i USA, som er blevet passivt accepteret og forværret af det meste af resten af verden, frem for alt af City of London, der har spillet hovedrollen i udbredelsen af derivater, inklusive subprime-lån«.

**RADIO SCHILLER den 4. januar
2016:
Året 2016: Bail-in, kaos og**

krig – eller et nyt paradigme for samarbejde og udvikling?

Med formand Tom Gillesberg:

Ét minut før midnat; Tiden er inde til at fordømme den saudiske barbarisme og Wall Street

Leder fra LaRouchePAC, USA, 4. januar 2016:

Retfærdighed for ofrene for angrebene 11. sept. 2001 er for længe blevet forhindret af George W. Bush og Barack Obama; og nu afhænger en afværgelse af en verdenskrig netop af, at denne retfærdighed sker fyldest.

Det barbariske, saudiske regimes massehenrettelser den 2. jan., der nu igen polariserer hele den muslimske verden, må fordømmes bredt af alle civiliserede folk, før de saudiske handlinger udløser en ny, global krig.

Det første, omgående skridt må være den omgående frigivelse af de hemmelige 28 sider fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, der udlagde det saudiske monarkis direkte rolle i organiseringen af disse angreb på New York og Washington. Præsident George W. Bush begravede disse 28 sider, og præsident Barack Obama har holdt

dem begravet. Lovforslagene i hhv. Repræsentanternes Hus og Senatet, hhv. H. Res. 14 og S. 1471, kræver disse sider frigivelse. Men tiden er nu inde til at bringe indholdet af disse 28 sider til salen, til debat, i Huset og Senatet, og til alle amerikanere.

Havde disse oplysninger været offentliggjort, ville der ikke have været nogen trussel fra Islamisk Stat i dag, og det saudiske sponsorkab af global, jihadistisk terror ville være blevet standset for 13 år siden. Bush' og Obamas handlinger, hvor de har beskyttet denne beskidte, saudiske hemmelighed, svarer til forræderi imod det amerikanske folk, og først og fremmest de 3.000 amerikanere, der omkom under angrebene den 11. september, 2001.

De barbariske massehenrettelser den 2. januar turde være de klareste påmindelser om, at dette lederskab af Kongedømmet ikke kan skelnes fra lederskabet af ISIS.

Vi står også ét minut før midnat, før et finanskrak, der er i sine virkninger på folk er værre end i 2008.

I dag, den 4. jan., træder politikken med »bail-in« i kraft over hele Europa og i USA. Regeringens finanstilsynsfolk og bankierer kender politikken; men det gør du sandsynligvis ikke: De vil forsøge at »gen-kapitalisere« alle banker, der går konkurs, ved at inddrage deres kreditorers obligationer, og dernæst tage kontohavernes penge.

Og der vil være banker, der krakker. I Europa har en række bankkonkurser og »bail-in«-begivenheder af kontohaverne allerede ramt Italien og Portugal lige før Nytårsdag. I det amerikanske finanssystem er boblen af »junkgæld«, der er knyttet til råvarer, blevet 150 % større, end ejendomsboblen af subprime-lån i 2008 nogensinde var; og den forfaldne del af denne junkgæld steg pludselig i december måned til 25 % – det er lige så højt, som betalingsstandsningen på subprime-boliglån nåede op på, før bankerne krakkede.

Klar og direkte handling imod Wall Street kræves. Svindlen med »bail-in« er blevet godkendt af præsident Obama og vedtaget ved lov, i Dodd/Frank-loven, gennem en fej og korrupt amerikansk Kongres. Denne Kongres træder igen sammen tirsdag, den 5. januar – og de må omgående holdes til ilden.

Kongressen kunne have lukket Wall Street-kasinoet ned i 2010 ved at genindføre Glass/Steagall-loven og andre tiltag lig dem, præsident Franklin Roosevelt indførte i de første måneder af sin embedsperiode. I stedet bukkede Kongressen under for Wall Street. De vedtog bailout – statslige redningspakker – for milliarder og dernæst en Dodd/Frank-lov, der nu står for at frembringe den endnu mere ødelæggende »bail-in« – dvs. en ekspropriering af jeres kontoindeståender og en overdragelse af midlerne til insolvente banker. Nu kan Wall Street/London-banksystemet, der er klar til at eksplodere, virkelig slå jer ihjel.

Der bør ikke tages flere bailouts, eller nogen bail-ins, i betragtning. Wall Street har ikke myndighed til at kræve denne dårlige gæld indfriet, eller erstatte den med jeres bankindeståender. For at forhindre en økonomisk katastrofe og generel krig, luk Wall Street og Obama ned. Tving dem til at gennemføre Glass/Steagall nu! Lovforslag i Huset HR 381 og i Senatet S. 1709.

Den tidligere guvernør for Maryland, Martin O'Malley, har klarere end nogen anden præsidentkandidat erklæret sin hensigt om at genindføre Glass-Steagall – *Wall Street Journal* kaldte ham »Wall Streets fjende nummer ét« som resultat. Vil han få den nødvendige støtte til at gøre det?

Dansk SPECIAL LaRouchePAC webcast 30. dec. 2015: Det er ét minut før midnat; vi må gennemtvinge handling nu!

Hvorfor tolererer man i Europas tilfælde fortsat eksistensen af en Eurozone, der idémæssigt var bankerot fra første dag, den blev skabt? Hvorfor tolererer man fortsat en Europæisk Kommission i Bruxelles, og en Europæisk Union, der er en rent destruktiv, bogstavelig talt satanisk institution? Hvorfor tolererer man, og går på kattepoter rundt om, den kendsgerning, at Paven, i sin encyklika om global opvarmning, accepterede en britisk politik for folkemord?

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouches Nytårstale 2016: Denne krise er ingen

naturbegivenhed, men resultatet af en forkert politik

Kære Medborgere! Jeg vil indledningsvis ønske jer alle et godt og fredeligt Nytår!

Det vil imidlertid afhænge af os alle, om der bliver et sådant. Mange mennesker fornemmer, at vi befinder os i en eksistentiel civilisationskrise. Men denne krise er ingen naturbegivenhed, men er resultatet af en forkert, og fejlslagen, politik – det vil sige, at man kan ændre den.

Download (PDF, Unknown)

'Zombie-banker' vil bringe massedød over mennesker i Europa og Amerika

*30. december 2015 – Med blot få dage tilbage, før »den katastrofale trussel om bank-bail-in« bliver til virkelighed i hele Europa, vokser advarslerne. »Europas Zombie-banker« lyder overskriften på en artikel i den globale udgave af Tysklands finansavis *Handelsblatt* fra 29. december, med »*Handelsblatt*-staben« angivet som artiklens forfatter – en betydningsfuld artikel. Bankerne er proppet med dårlig gæld – i Italiens*

banksystem alene er der giftig gæld til 400 mia. euro – og bankerne er blevet holdt åbne af diverse statslige redningspakker – bail-out – i otte år, siden finanskrakket (2008). Nu har de europæiske, overnationalt organisationer og Den europæiske Centralbank, ECB, besluttet, med *Handelsblatts* citat af en højtplaceret, europæisk diplomat, »Vi må skaffe os af med zombie-bankerne meget hurtigt«.

Kaosset begyndte tidligt på dagen, den 30. december, da Portugals Novo Banco – »god bank«-resterne af hele den allerede, gennem bail-out, reddede, totalt kollapsede Espirito Santo-bankgruppe – fandtes at have en manko på 1,4 mia. euro i kapital, og regeringen eksproprierede dernæst dette beløb fra bankens aktieindehavere for at »genkapitalisere« den. De øvrige aktieindehavere løb omgåede storm på banken; værdien af Novo Bancos aktier faldt fra 94 cent på dollaren om morgenen, til 14 cent om eftermiddagen.

Financial Times bemærkede den 30. dec., at Italien, hvor 10.000 bankkunder allerede er blevet eksproprieret, efter at fire »zombie-banker«, der var mindre end Novo Banco, blev erklæret for insolvente, »ikke er parat til bail-in«. En officiel repræsentant for Bank of Italy havde allerede over for parlamentet indrømmet, at bail-in vil udløse »et stormløb på bankerne af obligations-/aktieindehavere«, så vel som også et stormløb på banker i hele landet af almindelige bankindskydere/kontohavere; tilfældet i Portugal i dag har bevist dette.

Fortune udtalte i en artikel af 30. dec. med overskriften, »Ting, der vil gå galt for Europa i 2016«, at, »Fra og med 1. januar vil reguleringsmyndigheder (det er ECB [Den europæiske Centralbank] for de fleste af de banker, der betyder noget) få nye, brede beføjelser til at lukke insolvente eller underkapitaliserede banker, med en bail-in af selv indehavere af aktier og obligationer og store indskydere, om nødvendigt. Meningen er, at dette skulle luge zombie-bankerne bort fra de sunde banker. Men sådanne oprensninger betyder uvægerligt en

brutal overførsel af rigdom fra en klasse til en anden og forårsager den form for politisk storm, som regeringer hader.«

Artiklen fremhæver Italien og Portugal, der »tvangspåførte tab på detail-bankkunder, der ikke læste det, der stod skrevet med småt på de investeringsprodukter, som de troede var indskud i banken (og således beskyttet af garantiordningen), men som viste sig at være underordnet gæld, (der ikke er beskyttet).« Artiklen bemærker også, at forsøget på at organisere indskydergaranti i hele Europa er blevet standset af – igen – Wolfgang Schäubles Tyskland. I lande som Italien, Portugal, Grækenland, Spanien er de 100.000 euro i indskydermidler således ikke beskyttet/garanteret, når flere, selv mindre banker, krakker på en gang.

Finans-websiden *ValueWalk* udlagde »Den katastrofale trussel om bail-in« den 30. dec. »Udtrykket – bail-in – beskriver et scenario, hvor en bank konfiskerer private midler for at friholde sig selv for tab, som den har lidt«, forklarer artiklen. »En bail-in er et totalt lovløst tyveri af aktiver.«

Denne lovløshed, der nu står for at blive udløst i alle de transatlantiske økonomier, vil forårsage masseforarmelse og død over deres indbyggere. De virkeligt dødbringende zombier vil frit forlade Wall Street og City of London, med mindre de lukkes ned.

**Leder fra LaRouchePAC, 31.
december 2015:**

»Bail-in« betyder, at en dødbringende nedsmeltning af bankerne er over os: Hvad må vi gøre?

Selv inden det jernbeslåede princip med »bail-in af bankerne« (dvs. ekspropriering af bankkundernes indeståender/inds kud) gennemtvinges over hele Europa den 1. januar, signalerer diverse ildevarslende begivenheder omkring Europas døende »zombiebanker«, at hele den transatlantiske verden har kurs direkte mod en eneste, enorm og kaotisk eksplosion af finanssystemet.

»Europas Zombiebanker« lød overskriften på den tyske finansavis *Handelsblatt*; »de vil nu blive lukket ned meget hurtigt«.

Den pludselige effektivering af »bail-in« vil forvandle dette finanskrak til masseforarmelse og død for millioner af mennesker, der vil miste alt, hvad de ejer. Stormens indledende tumult kunne ses allerede i 2012 under den bogstavelige nedlukning af Cyperns økonomi på grund af store eksproprieringer, bail-in, af bankerne; og igen i Spanien i 2013. Den forgangne måneds bankkonkurser og eksproprieringen af 10.000 af almindelige borgere har forårsaget et raseri i Italien; i dag ramte det Portugal.

I hele Europa vil der, som selv magasinet *Fortune* i dag indrømmede, fra og med 1. januar, »finde en brutal overførsel af rigdom sted fra en klasse af mennesker til en anden«, idet insolvente banker undergår bail-in, og deres indskydere og kreditorer bliver plyndret for at skabe overlevelses-»kapital«

for banken.

»Italien er ikke parat til bail-in«, bemærkede dagens *Financial Times* – landets banksystem vil smuldre under stormløb på bankerne. Resten af Europa er heller ikke parat til den bail-in-politik, der er kommet oppefra, fra Bruxelles og London og Obamas Hvide Hus, og fra den tyske finansminister Schäuble med sin berygtede nedskærings- og nøjsomhedspolitik og dens »sorte nul« på budget-bundlinjen.

I USA er det hedgefondene, der hurtigere og hurtigere falder til jorden i takt med, at det såkaldte kreditmarked med højt afkast kollapser, med Puerto Ricos betalingsstandsning på sin gæld den 1. januar. Wall Street er klar til at nedsmelte, hvis vi ikke først lukker dette kasino ned gennem regeringens indgriben.

Den 13. dec. udpegede *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, det vendepunkt, den 1. januar 2016, hvor det transatlantiske finanssystem ville nedsmelte, en nedsmeltning, som vi i går så så mange varslere om. LaRouche tilføjer nu, at, »når vi ser på disse kendsgerninger, bør vi som yderligere bevis fremlægge studiet af historien«.

»Det 15. århundredes Store Renæssance sluttede, blev knust, gennem en politik for reducere af den menneskelige befolkning. På det tidspunkt var den katolske kirke i realiteten en agent for dette masse mord, denne forarmelse, disse religionskrige.«

I dag accepterer Paven den videnskabelige svindel med »menneskeskabt, global opvarmning«, hvis formål er at reducere befolkningen.[1]

Men det er Wall Street-systemet, der må lukkes ned. Anvend nu Glass-Steagall, der siden 2010, på Wall Streets befaling, er blevet blokeret, af Obama og den afskyelige Barney Frank og Chris Dodd (Dodd/Frank-loven). Luk Wall Street, og lad spekulanterne æde deres tab og lad dem ikke ekspropriere

borgere i massevis til at bære deres tab.

Vi må følge i præsident Franklin Roosevelts fodspor og skabe statslig kredit til nye arbejdspladser og produktivitet. Men vi må først gøre det, som FDR gjorde mod disse Wall Street-spekulanter, hvis »had« han hilste velkommen.[2]

Det er dem, eller os.

[1] Se Helga Zepp-LaRouche: **»Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljødiktatur«**

[2] »Regering ved organiseret penge er lige så farlig som regering ved organiseret kriminalitet. Aldrig før i vores historie står disse kræfter så forenet imod en enkelt kandidat, som de i dag står. De en enstemmige i deres had til mig – og jeg hilser deres had velkommen.« – Franklin D. Roosevelt i en kampagnetale i New York City 31. okt., 1936.

Læs også: **Tema-artikel: Glass/Steagall 1933: FDR's første hundrede dage – med hans egne ord.**

Inkluderer Roosevelts første indsættelsestale.

SUPPLERENDE MATERIALE:

'Zombie-banker' vil bringe massedød over mennesker i Europa og Amerika

30. december 2015 – Med blot få dage tilbage, før »den katastrofale trussel om bank-bail-in« bliver til virkelighed i hele Europa, vokser advarslerne. »Europas Zombie-banker« lyder overskriften på en artikel i den globale udgave af Tysklands finansavis *Handelsblatt* fra 29. december, med »*Handelsblatt-staben*« angivet som artiklens forfatter – en betydningsfuld

artikel. Bankerne er proppet med dårlig gæld – i Italiens banksystem alene er der giftig gæld til 400 mia. euro – og bankerne er blevet holdt åbne af diverse statslige redningspakker – bail-out – i otte år, siden finanskrakket (2008). Nu har de europæiske, overnationalt organisationer og Den europæiske Centralbank, ECB, besluttet, med *Handelsblatts* citat af en højtplaceret, europæisk diplomat, »Vi må skaffe os af med zombie-bankerne meget hurtigt«.

Kaosset begyndte tidligt på dagen, den 30. december, da Portugals Novo Banco – »god bank«-resterne af hele den allerede, gennem bail-out, reddede, totalt kollapsede Espirito Santo-bankgruppe – fandtes at have en manko på 1,4 mia. euro i kapital, og regeringen eksproprierede dernæst dette beløb fra bankens aktieindehavere for at »genkapitalisere« den. De øvrige aktieindehavere løb omgåede storm på banken; værdien af Novo Bancos aktier faldt fra 94 cent på dollaren om morgenen, til 14 cent om eftermiddagen.

Financial Times bemærkede den 30. dec., at Italien, hvor 10.000 bankkunder allerede er blevet eksproprieret, efter at fire »zombie-banker«, der var mindre end Novo Banco, blev erklæret for insolvente, »ikke er parat til bail-in«. En officiel repræsentant for Bank of Italy havde allerede over for parlamentet indrømmet, at bail-in vil udløse »et stormløb på bankerne af obligations-/aktieindehavere«, så vel som også et stormløb på banker i hele landet af almindelige bankindskydere/kontohavere; tilfældet i Portugal i dag har bevist dette.

Fortune udtalte i en artikel af 30. dec. med overskriften, »Ting, der vil gå galt for Europa i 2016«, at, »Fra og med 1. januar vil reguleringsmyndigheder (det er ECB [Den europæiske Centralbank] for de fleste af de banker, der betyder noget) få nye, brede beføjelser til at lukke insolvente eller underkapitaliserede banker, med en bail-in af selv indehavere af aktier og obligationer og store indskydere, om nødvendigt. Meningen er, at dette skulle luge zombie-bankerne bort fra de

sunde banker. Men sådanne oprensninger betyder uvægerligt en brutal overførsel af rigdom fra en klasse til en anden og forårsager den form for politisk storm, som regeringer hader.«

Artiklen fremhæver Italien og Portugal, der »tvangspåførte tab på detail-bankkunder, der ikke læste det, der stod skrevet med småt på de investeringsprodukter, som de troede var indskud i banken (og således beskyttet af garantiordningen), men som viste sig at være underordnet gæld, (der ikke er beskyttet).« Artiklen bemærker også, at forsøget på at organisere indskydergaranti i hele Europa er blevet standset af – igen – Wolfgang Schäubles Tyskland. I lande som Italien, Portugal, Grækenland, Spanien er de 100.000 euro i indskydermidler således ikke beskyttet/garanteret, når flere, selv mindre banker, krakker på en gang.

Finans-websiden *ValueWalk* udlagde »Den katastrofale trussel om bail-in« den 30. dec. »Udtrykket – bail-in – beskriver et scenario, hvor en bank konfiskerer private midler for at friholde sig selv for tab, som den har lidt«, forklarer artiklen. »En bail-in er et totalt lovløst tyveri af aktiver.«

Denne lovløshed, der nu står for at blive udløst i alle de transatlantiske økonomier, vil forårsage masseforarmelse og død over deres indbyggere. De virkeligt dødbringende zombier vil frit forlade Wall Street og City of London, med mindre de lukkes ned.

SPECIAL LaRouchePAC webcast

30. december 2015: Det er ét minut før midnat; vi må gennemtvinge handling nu!

Engelsk Udskrift. Vi står nu på tærsklen til året 2016, og hr. LaRouche advarer om, at dette er en af de farligste perioder i nyere historisk tid. Vi står over for en umiddelbart forestående nedsmeltning af det transatlantiske finanssystem, med mindre der tages skridt til de nødvendige og presserende forholdsregler for at forhindre dette. Vi står også over for en umiddelbart, overhængende konfrontation mellem USA under Obama, og bade Rusland og Kina, der, hvis den får lov til at udløses, ville føre til en global, atomar storbrand.

Engelsk udskrift.

SPECIAL International LaRouche PAC Webcast Wednesday December 30 2015

IT'S ONE MINUTE TO MIDNIGHT; WE MUST FORCE ACTION NOW!

MATTHEW OGDEN: Good evening. It's December 30, 2015. My name is Matthew Ogden and you're watching an emergency New Year's Eve

broadcast here from larouchepac.com. I'm joined in the studio tonight by both Jeffrey Steinberg from {Executive Intelligence Review}, and Benjamin Deniston from the LaRouche PAC Science Team, and this broadcast is immediately following a meeting that

the three of us had earlier this morning with both Lyndon LaRouche and Helga Zepp-LaRouche.

Now, right off the bat, I want to emphasize that immediately following the conclusion of this broadcast here tonight, there will be a live question and answer session with Mr. Lyndon

LaRouche personally, which is taking place as a broadcast of the regular weekly LaRouche PAC Fireside Chat. Many of you may have participated in this before. It's a national telephone discussion, which takes place at 9 o'clock Eastern Time. If you do not yet have the information on that, please contact the LaRouche PAC national office.

Again, let me just emphasize: Immediately upon the conclusion of this broadcast, we encourage you to participate in this live Fireside Chat with Mr. Lyndon LaRouche.

Now, to begin our broadcast tonight, let me just summarize very quickly what you're about to hear. Obviously, we're on the threshold of the end of 2015, and the beginning of 2016, and Mr.

Lyndon LaRouche is warning that this is among one of the most dangerous periods in recently recorded history. We have the impending blow-out of the trans-Atlantic financial system, if the necessary urgent measures to prevent that are not taken. And we

also have the impending, looming confrontation between the United States, under Obama, and both Russia and China, which, if it were allowed to be unleashed, would lead to a global thermonuclear conflagration.

Now 2015, I think, can best be summarized by a series of failures that have been taken by those who should be the responsible leadership of the United States. Number one – the failure to have effectively opposed and defied Obama's unlawful violations of the United States Constitution, which are indeed impeachable offenses. Number two – the failure, going all the

way back to 2007-2008, to restore the Glass-Steagall Act, and to reorganize and shut down the entire Wall Street casino speculative system. Number three – the failure, going all the way back to 2000-2001, to dismantle and expose the Saudi-British apparatus that was responsible for the terrorism of September 11, 2001, and continue to exist, and continue to plague the world with the increasing threat of this kind of terror. And number four – perhaps most fundamentally, the failure to fundamentally reverse the 100-year trend toward scientific and cultural degeneration, which has reigned increasingly since the turn of the 20th Century. This has brought the entire trans-Atlantic, extended European system to the point of an existential breakdown crisis, and this will not be addressed unless we address the fundamentally failed model which has reigned over the last 100 to 120 years.

Now, this will be the subject of a much broader discussion later in the broadcast, but I think it sets us up directly for our first question, which was the subject of a lot of discussion earlier today with Mr. LaRouche.

The question is our institutional question for the evening, which addressed exactly this coming, looming failure of the extended European system. The question reads as follows:

“Mr. LaRouche. Columnist Leo McKinstrie in an article featured by the {Daily Telegraph} predicted that 2016 could be the year that the EU falls apart. What are your thoughts on the EU’s immigration and economic challenges in 2016?”

So, in order to answer that question directly, and also to give us a broader context from the discussion earlier today with

Mr. LaRouche, I'd like to ask Jeff Steinberg to come to the podium.

JEFF STEINBERG:

Thanks, Matt. I would say that, barring a dramatic change in policy, really a revolutionary change in policy, the future of the European Union is absolutely doomed, and that what we're looking at is the fact, as of January 1, under the diktats of the European Union, under agreements that were reached at the very outset of the Obama Administration during the very first meeting of the Group of 20, a system of bail-in has been established. It goes into effect in Europe, European-wide, as of the 1st of January of 2016. In the United States it has already been policy, although the overwhelming majority of Americans have no idea of this. In fact, most members of Congress don't even know that Section 2 of the Dodd-Frank bill of 2010, which was written on Wall Street, and dictated through the likes of the Obama White House and people like Barney Frank on Capitol Hill, already provides for bail-in. What this means is that, as financial institutions go through a spiralling collapse, which is already underway – you've had quite a number of hedge funds, a number of European regional banks in Italy and elsewhere, have already collapsed in recent weeks and months. Under bail-in, depositors' funds, bondholders' money, shareholders' funds in those banks will be looted as the first step towards trying to salvage a system that is already hopefully and irreversibly bankrupt. In other

words,

the entire trans-Atlantic region is on the very edge of extinction. The danger of a complete catastrophic financial collapse is imminent, as of the beginning of next week. Friday obviously, New Year's Day, the banks are closed; the weekend they're closed. But as of January 4, Monday, this coming Monday,

anything goes; and there is an increasing likelihood that the whole trans-Atlantic system will blow up in the early days, if not the early weeks of 2016.

Now, those are knowable and virtually irrefutable facts.

It's been widely discussed in the trans-Atlantic financial press.

The {Daily Telegraph} article referenced in the institutional question is but one of the recent flurry of articles that have basically said, 2015 was a nightmare, but 2016 will be radically

worse, and could be the end of the system, the European Union, and most trans-Atlantic nation-states as we know them.

There's a report today in the international edition of {Handelsblatt}, the major German financial daily newspaper, which

talks about a proliferation of zombie banks in Europe, and says,

get on with the bail-in immediately. The whole system is coming

apart. Yes, it's Mediterranean regional banks, but it's German banks as well, and therefore we've got to take advantage of these

new laws, and literally loot the population to the point that there's nothing left to loot. That's the significance of policies

that go into effect as of the first of January.

Now, the discussion that we had with Mr. and Mrs. LaRouche today took this question up from a very different standpoint.

Because the appropriate question that really must be asked right

now, well, if these facts are known, if the doom of the trans-Atlantic financial system is widely known and understood,

then why is it that nothing is being done to stop it from happening? Why is it that Congress did not stay in Washington to

enact Glass-Steagall, before they left for the Christmas recess?

That would have meant the doom of Wall Street. It would have bankrupted the entire British system, and set forward at least an

initial framework for beginning an economic recovery, modelled on

the policies of Franklin Roosevelt.

Why in the case of Europe, is there toleration for the continuing existence of a Eurozone which was bankrupt conceptually from the day it was created? Why is there a continuing toleration for a European Commission in Brussels, and

a European Union, that is a purely destructive, virtually a Satanic institution? What is there toleration and a tip-toeing around the fact that the Pope, in his encyclical on global warming, embraced a British policy of population genocide?

Well, the simple answer comes down to the fact that the population of the trans-Atlantic region has become generally very, very stupid, very corrupt, very immoral, bordering on Satanic. In fact, some leading political figures in the trans-Atlantic – Schäuble in Germany, Blair in Britain and the whole Blair tradition, the entire Bush-Obama succession of presidential administrations over the last 15 years in the United

States – these could all very appropriately and scientifically be defined as outright Satanic.

This was the point that Mr. LaRouche was making emphatically.

But to understand why we have reached this point, you can't just look at explanations that date back a week, or a month,

or
even a decade. You can't look at 2008, or the end of
Glass-Steagall in 1999, and appreciate why these things
happened,
unless you're willing to take a much longer-term and deeper
look
at the actual roots of this entire degeneration of the
trans-Atlantic region. It goes back to the transition from the
19th to the 20th Century.
Look at the 19th Century. You had enormous scientific
breakthroughs. You had the work of Gauss, you had the work of
Riemann. You had the revolution in Classical culture through
the
likes of Beethoven, of Brahms, of Schubert, of Schumann. The
19th
Century was a period of a Renaissance in the trans-Atlantic
region. In the domain of politics, you had the emergence of
Germany as a modern and sovereign nation-state under American
System economic policies during the period of Bismarck. There
was
a spreading, a proliferation, of the Hamiltonian concepts of
how
to build a nation-state, and how to create truly cooperative
relationships among modern nations.
Today, most everyone alive is familiar with the fact that
China has initiated a "One Belt, One Road" policy, otherwise
known as the New Silk Road, as the Eurasian Land-Bridge, and
that
this policy offers a tremendous opportunity for the
integration
and economic development of not just the Eurasian region, but
the
Eurasian region stretching into Africa. Through the prospect
of
the Bering Straits tunnel program, which has been on the books
since the end of the 19th [Century], you could integrate the
entire Western Hemisphere into this Eurasian-African

development

region.

Well, the fact of the matter is that these ideas were not only prevalent, but were being fully implemented in the last decades of the 19th Century. You had in 1869 the completion of Lincoln's great project to bind the nation together under the Transcontinental Railroad. Although Lincoln was assassinated by

the British, precisely for those policies of saving the Union and

going on for this kind of economic development, those policies nevertheless continued, and were realized.

President Ulysses S. Grant was the continuation in many respects of the policies represented by President Lincoln. You had leading American friends and advisers working closely with Bismarck in Germany. Bismarck, in his office as Chancellor, had a

portrait of Ulysses S. Grant on the wall. They visited together

when Grant made his world tour following his Presidency. In Russia, beginning in 1890, you had the construction of the Trans-Siberian Railroad. Many of the American Army Corps of Engineers participated in that project, which was completed by the end of the 1890s. The original locomotive that was the first

to pass along the Trans-Siberian Railroad was built in Philadelphia.

You had a flourishing of international collaboration for great projects of development. Bismarck himself had the Berlin to

Baghdad rail project. In France, under Hanotaux and Carnot, you

had plans for a crisscrossing of the African continent with railroads. You had the Paris to Vladivostok planned rail routes.

Czar Nicholas himself proposed in the 1890s that there should be

a bridge or tunnel across the Bering Straits, to establish the obvious and natural links between the Western Hemisphere, and the Eurasia. You had Sun Yat-sen in China, during the transition into the 20th Century, and in the 1870s you had the Meiji Restoration in Japan. Again, leading American advisers were involved in all of these projects.

What was the response? There was a proliferation of Classical culture, of great Classical musical composition. There were scientific breakthroughs. The work of Riemann anticipated a 20th Century that should have been an era of man beginning to venture out into the Solar System, and on into the Galaxy, to make great discoveries about the nature of mankind in the universe. Instead, the British Empire stepped in decisively. You had the British manipulation of regional wars throughout Eurasia. You had the Japanese wars against China, the Japanese wars against Russia. You had wars in the Balkans. You had the Crimean War, and ultimately the British strategy was to destroy the American System expansion into Eurasia, by launching what came to be known as World War I.

On a much more profound level, individuals like Lord Bertrand Russell launched a vicious assault against the foundations of science that had been established through people like Kepler, like Gauss, like Riemann. Earlier, [people] like Leibniz, and before that, Nicholas of Cusa, and back in the Renaissance, Brunelleschi. This entire sweep of scientific progress coming out the Renaissance was crushed and destroyed, and a tyranny was established. Europe went through one of the most hellacious wars in history in World War I. Atrocious crimes

were committed. Cities were destroyed. Populations were ruined.

At the end of that war, the Versailles Treaty imposed a looting scheme on Germany that led inevitably to another world war; in effect, the First World War never really ended. There was

an interwar period of preparation for the next phase of that war.

Science was destroyed. Education came under vicious attack because the Classical culture tradition that had been alive in the 19th Century, was destroyed in the sweep of cultural pessimism that hit Europe and the United States throughout the 20th Century.

The British resorted frequently to political assassinations of leading figures. You had the assassination of Sadi Carnot in

France; you had the assassination of William McKinley in the United States, following off of the assassination earlier of Abraham Lincoln and, in fact, going all the way back to Aaron Burr's assassination, for the British, of Alexander Hamilton.

You had the assault on science as I indicated, through the work of Bertrand Russell and his cohorts in the Solvay Conferences, to where you could say that the entire sweep of the

20th Century – now well into the 21st Century – the only truly sovereign scientific genius of that entire period was Albert Einstein. There were engineering discoveries, but the general course of science was a digression, not an advancement. So, we

find ourselves today with a population in the trans-Atlantic region that has been deprived of a competent education; with each

successive generation the degeneration has accelerated. At one

point, it was something important to be a physicist or a bio-chemist; now, if you study these areas, you're told that it's

a waste of time and that the only true science is computer science.

So, we've got this process of cultural, educational, scientific degeneration; and about the only point during the entire 20th Century when you had any kind of significant pushback

against the trend line, was during the Presidency of Franklin Roosevelt. And if the truth be told, the assault against the policies of Franklin Roosevelt had already reached the point where his Presidency had been destroyed even before his untimely

death. The Republican Party was used as one of the instruments

of that destruction; the FBI emerged as the literally blackmail

arm of Wall Street, deployed against Franklin Roosevelt. So, you

had effectively only a brief period in the entire sweep of the 20th Century, where there were genuinely American System policies

being carried out here in the United States; the place of origin

of those concepts. Now you look at the last 15 years, it makes

sense how it is that a degenerate population could vote in a George W. Bush; could then follow that up by voting in a Barack

Obama. And then tolerate the bail-out of Wall Street after the

2008 crash; could tolerate President Obama openly holding kill meetings at the White House every Tuesday, to map out the latest

targets for assassination. There is no accounting for how many

American citizens have been assassinated under Obama orders without any due process, or without any even public acknowledgment.

So, it's very important today to realize that the current generations are the fruits of 100 years or more of persistent, cultural moral degeneration in which science has been destroyed.

Now, this is not irreversible, because human beings are fundamentally creative; but it's very important to recognize that

we are at a minute before midnight. And the reality is, that we

have very few opportunities left to buy the time to turn this situation around. If President Obama remains in office as this

financial blow-out hits, then the prospects of being able to avert a catastrophic destruction and a degeneration into chaos across the entire trans-Atlantic region converge on zero. And that's if we are lucky enough, through the strong leadership in

China and Russia, to avoid the kind of thermonuclear war that Matt mentioned a few moments ago; because that is the policy of

the British Empire. And President Obama is really not a President of the United States; he's a stooge of that British Empire system.

Now, that system is, itself, bankrupt and doomed; but they are more prepared to bring the entire population of mankind down

with them, if there's a prospect of them genuinely losing power.

So, there are a few options: The removal of President Obama is

absolutely existentially essential. The immediate re-instatement

of Glass-Steagall as the concrete measure that wipes out Wall Street's existence; and along with it, wipes out the power of the

City of London and the power of the British Empire. These are the measures that have to be taken in the immediate days

ahead.

As soon as the new year commences, we are already well into the danger zone, where there is no alternative left to those critical actions. The question is whether or not there will be enough of a return of reality to where the successive degeneration of thinking among leading strata and the general population of the trans-Atlantic region, reaches a point where the threat is so immediate and existential that the right steps will be taken. Up until this moment, that has not happened; and therefore, we go into the new year facing the greatest peril that mankind has faced probably in history.

OGDEN: Very quickly, I just want to address one thing, and ask Jeff to comment on it briefly before we get to Ben Deniston.

But the bail-in law that is going into effect in Europe on January 1st – just within a few hours – is something that as Jeff said, is already written into the law in the United States;

in Dodd-Frank, Title II, where derivatives get priority and people's deposits are no longer protected as they formerly were.

Now the architect of this law is none other than Barney Frank; who, despite the fact that he is no longer an active member of Congress, is still playing a very active and destructive role within the politics of the United States as an agent of the Wall

Street faction inside the Democrat Party. And as one of the leading proponents of the lies that are being told against Glass-Steagall; for example, in an article which exposes the fact

that Barney Frank is one of the leading economic advisors of

the

Hillary Clinton campaign. Hillary Clinton being up to this point, an opponent of the restoration of Glass-Steagall. Barney

Frank says, "The Glass-Steagall debate is an artificial debate at

this point. It's 85 years old. Most people can see if it had an

effect, it wouldn't have stopped AIG; it wouldn't have stopped sub-prime mortgages that shouldn't have been granted. This is the lie that has been used for the last five years or more

against the restoration of Glass-Steagall; and I think that I would like Jeff to address this just very quickly. When Franklin Roosevelt became President, he became President despite the fact

that most of the leadership of his own party were agents of the

Wall Street interests; and he had to, in order to both secure the

nomination and also in order to win the election as the United States President, had to identify and root out exactly who were

serving the interests of Wall Street in the leadership of his own

party.

If we're going to save the United States, Obama has to be identified as an agent of those Wall Street interests; Barney Frank as well, and others. And I would just like Jeff to comment

very quickly what Mr. LaRouche's remarks were concerning how we

can restore the Franklin Roosevelt precedent on an emergency basis right now, in opposition to these agents of the Wall Street

interests who are dominating the Democratic Party as we see it right now, as well as the Republican Party.

STEINBERG: Well, I think that you've got to take the case of Barney Frank as a perfect example of what I was discussing just a few moments ago. Long before the Glass-Steagall which Barney Frank personally played a leading role in, and long before the 2008 crisis, Barney Frank got in a whole lot of trouble because his roommate, his lover was running a pedophile prostitution ring out of his apartment. And this was not something that was a deep dark secret; it came out in all of the major Washington DC and related newspapers at the time. The fact that there was a toleration for this kind of person, this kind of behavior, is indicative of the deeper cultural issues that I addressed earlier. In effect, Barney Frank was the Roy Cohn of the Democratic Party.

So, I think that the measures themselves are clear and straightforward; there are bills in both houses of Congress to re-instate Glass-Steagall. The very first act of business when Congress returns next week should be a debate and vote and immediate passage of Glass-Steagall. Time is running out; it may even be that as of Monday of next week, we see the first explosions, the detonations of this crash. Glass-Steagall merely clears the decks; it means that undercapitalized commercial banks can be restored, and all of the zombie debt of Wall Street, all of the derivatives, all of the other kinds of exotic financial instruments that are un-payable and worthless, are going to be written off the books. And as a result of that, Wall Street will disintegrate; the power of Wall Street to dictate terms to

Congress will disintegrate. And I think along with the disintegration of Wall Street, you will see an immediate meltdown

of the Obama Presidency.

But once you've re-instated Glass-Steagall, all you've done is created a clean platform to begin a much more significant and

challenging process. There has to be a massive emission of new

Federal credits into the commercial banking system, for ear-marked projects of real economic development, job creation.

We've got to have a clear concept of reversing the last 100 years

of decline in productivity of labor power here in the United States, in Europe. So, we've got to develop, on the model of Franklin Roosevelt, a series of initiatives that will create jobs, that will rebuild infrastructure; but on a higher level.

We've got to do several other things as well. Number one, we've got to really launch a serious revival of science; we've got to basically revive all of the NASA programs. We've got to

conquer the final remaining steps towards having thermonuclear fusion power. These are big projects, and they're more challenging today than they were 20 or 30 years ago. When President Kennedy announced that we were going to put a man on the Moon before the end of the decade, and launched the Apollo project, there was a scientific capability still in place to have

done that. That capability has been severely, severely eroded;

so we're going to have to do an enormous amount of rebuilding. In a sense, the productive powers of labor today are less than they were on the day Franklin Roosevelt took office as President

in March of 1933.

We've got to launch a cultural revival. We had a foretaste

of what can and must be done in the Handel's {Messiah} concerts

that took place in Manhattan and Brooklyn one week ago. They were a shining example of how you can begin to draw out the humanity in people, using Classical music as a medium to do that.

So, all of these things have to be done; but they will not happen

if the American people don't immediately develop the moral courage to face reality. To face the fact that it's a minute before midnight; and take the necessary steps, starting with removing this President from office, re-instating Glass-Steagall, and going on from there.

OGDEN: Now, let me just announce that, as many of the viewers of this webcast may already know, the LaRouche Political

Action Committee has released a new very important Special Report, which is entitled "The United States Joins the New Silk

Road; a Hamiltonian Vision for an Economic Renaissance". This is

a supplement to the much longer report that was published by {Executive Intelligence Review} a number of months ago, called "The New Silk Road Becomes the Eurasian Land-Bridge". And this

specifically addresses the role the United States must play in this development perspective for the entire globe. The electronic version of this is available on the LaRouche PAC website; however, we do intend to print a large number of physical copies of this to get out across the United States, particularly in Manhattan and elsewhere.

Now, I'm going to ask Benjamin Deniston to address some of the crucial factors that are contained within this report, which

apply directly to what's been discussed here tonight. But let

me

just put it into the context of the fact that if you look at over

just the last few days, there has been a concerted propaganda effort in some of the leading United States media, in order to slander China, and especially China's President Xi Jinping; who

as you all probably know has made the Silk Road policy, the One

Belt-One Road policy as he calls it, the cornerstone policy of the Chinese economic development perspective. Now, the Chinese

Foreign Minister responded to these slanders that have been appearing in the {New York Times} yesterday, and today in the {Washington Post}; saying the One Belt-One Road policy, the Silk

Road policy, which was put forward two years ago, has now attracted the interest of more than 60 countries and other organizations along the One Belt-One Road corridor, who have responded positively to participate in its initiative. And he stated, "Many countries have signed cooperation agreements or reach consensus on aligning their strategies for development with

China. These include multi-lateral and bilateral cooperation projects. Emphatically, the One Belt-One Road initiative is not

a tool for geopolitics," the Foreign Ministry said. "China has

not political motives to seek in so-called 'spheres of influence'. The principle is that of jointly building the initiative in order to meet the interests of all, and to deepen

cooperation in various fields of development along the One Belt-One Road corridor in order to achieve win-win results."

Now, it's exactly this principle of the "win-win" policy which serves as the principle behind the composition of this Special Report; why the United States must join the New Silk

Road. And if you just look over the last 8-16 years of the United States, the period defined by the Obama Presidency, and then preceding that, the Bush/Cheney Presidency, and compare it to a similar period in China, you can see exactly what the effect of these two opposite policies have been. During Obama's Presidency, you've had a substantial increase in poverty in the United States; where prior to Obama's Presidency, 37 million Americans were officially living in poverty. Now, that's risen to 47 million Americans. Prior to Obama's Presidency, those receiving food stamps were 28 million; now that has risen to 47 million. And currently, one in every five children in the United States, lives below the Federal poverty line. And if you look at blacks, African-Americans, that's two out of every five children live below the Federal poverty line. Compare that to what China's done over the last decade, over the last several decades. Over the last 30 years, China has lifted 600 million people out of poverty; they have built 11,000 miles of high-speed rail in scarcely a decade, and they have plans on the books to triple that number of miles by the year 2020. In comparison, the United States has a grand total of just over 450 miles of so-called high speed rail, and it barely fits the definition. Now, as people might recall, during the APEC summit of 2014, contrary to this being a geopolitical strategy on the part of Xi Jinping for some sort of revival of Chinese imperialism – as

is

being claimed by the {New York Times} and the {Washington Post}

– Xi Jinping actually offered to President Obama that the United

States could join this New Silk Road policy in addition to the new Asian Infrastructure Development Bank policy. This was an offer to say you can participate in this win-win policy. Now, of

course, Obama has not reciprocated that offer, but we can see the

foundations for a completely new vision of international economic

and strategic relationships among nations; based on this win-win

policy. So, that is the substance of this new report from LaRouche PAC, “The United States Joins the New Silk Road”; and that’s what I want to ask Ben Deniston to elaborate on in a little bit more depth in the conclusion of tonight’s broadcast.

BENJAMIN DENISTON: Thanks, Matthew. I think just picking up off of what Matthew said, I think that’s the most – obviously, if you believe the media today in the United States,

I’ve got some unfortunate news for you. This is ridiculous propaganda that’s been coming out, attacking China, attacking Russia. So, if you still believe that stuff, you’ve got to start

reading our website much more in depth and thoroughly.

This is ridiculous; this is an offer to the United States to join in a new orientation for the planet. And I think this report we put out is – not only should you read this, you should

be circulating this to your friends, to your neighbors. This is

a life or death issue for the United States right now; this is

an opportunity for us to actually save our nation by moving into a new future of cooperation and development. So, we have put out now what's on the site, and what we're asking you to contribute to support the printing of, is a life or death roadmap for the United States to join into this new orientation led by China, Russia and other nations.

I just want to take a couple of minutes just to emphasize the importance of this offer. Because as Matt said, this is explicitly not a geopolitical move by China; this is not an attempt to defeat the United States. This is not an attempt by China, or China in cooperation with Russia, to control resources to the detriment of the United States; or to control regions of the planet to the detriment of the United States. This, as was stated repeatedly, explicitly by China, is based on a conception of win-win cooperation. And understanding that the development of fundamental science for mankind in cooperation with different nations, creates a net increase in the amount of wealth and resources available to everybody. And we're at the point in mankind's development that if we don't rise to a level of international relations and global cooperation premised on that understanding, we're not going to be able to exist as a species on this planet. If we continue this mode of geopolitical conflict, we'll destroy ourselves; as Obama is threatening to do

right now.

But as Mr. LaRouche was discussing on Monday earlier this week, there is a true higher form of natural law that we have to come to now organize ourselves around; to rise to. And that is, mankind's fundamental nature is to progress, is to develop; this idea of win-win cooperation. I think you see maybe the most stark difference between China's orientation, the New Silk Road orientation, premised on this idea of win-win cooperation and development; and you compare that to what the Pope is now supporting with this Green policy, with this British Malthusian, global population reduction program. Premised somehow on this insane idea that the climate never changes unless mankind eats a hamburger or drives his car around the corner or something ridiculous like that. You have this typification of the genocidal, zero-growth imperial policy, with this Green movement, with this climate change fraud. And with the Pope now supporting this entire fraud; on the one side typifying the evil of this anti-human anti-mankind view, which needs to be eliminated, versus this other direction that's now available for us. But the fundamental premise of the whole thing is that mankind has to progress, that creative progress is not just nice; it's not just good, it is absolutely necessary for mankind to exist. If we ever stop progressing, society degenerates like we've been discussing here; like the 20th Century typifies, already shows us. If you stop progressing, society destroys itself. But progress not in mathematical forms, not in logical forms, but the type of unique, human, creative scientific

progress typified by Kepler, typified by Einstein. That
that's
what's been attacked by Russell; attacked by this British
imperial system, attacked throughout the 20th Century. It's
this
understanding of human creativity as a unique principle in the
universe that is the only substance; the cause of what enables
mankind to act differently than animals, to fundamentally
increase his relationship to the universe. As we've
discussed,
to in effect, begin to separate himself from being just an
Earth-based species; and being able to exist in the universe
by
mediating his existence through his relationship with the
Solar
System as a whole. That's a creative act that doesn't come
from
the fraudulent type of science that Bertrand Russell had
attempted to impose on the world; that comes from a unique
form
of human creative generation, unique acts of the human mind
that
do not come from sense perception, do not come from your
empirical study of the world. But come from human creativity
per
se; the process of human creative development, which again,
has
been attacked throughout the 20th Century. So that I think is
the challenge we have; is not just to reverse the degeneration
that's occurred. But we need a new fundamental law of human
creative progress to rise as the guide stone for where mankind
must go. Mr. LaRouche has been explicit on this; we're not
just
talking about reversing some policy. Mankind's survival today
depends upon a new Renaissance. A new creation of a higher
understanding of mankind's nature and unique purpose and
mission

in this universe as a creative force going into the Solar System.

Going beyond the Solar System into the Galaxy; and understanding

that it is something unique about the human mind and its creative

potential that gives mankind the ability to do that. So, this is

not just about reversing some bad policy; this is about developing a positive conception, a new discovery of what it is

that enables mankind to progress. What it is that enables mankind to fulfill his true nature; what it is that makes mankind

a unique force on this planet. A potential that no animal species exhibits. If we don't understand that, if we don't premise the future on a new pursuit of those capabilities, mankind is not going to make it. Because that is what defines our existence; that is what defines the future. And if we don't

rise to that level, as Mr. LaRouche has been warning, we're not

going to make it through the current crisis.

So, I think that's the challenge we have before us. And I would refer back to Mr. LaRouche's remarks on Monday, in his discussion with the Policy Committee on the LaRouche PAC website.

We have to come forward with this higher conception of the true

natural law that mankind must rise to; and I think we have to come to it today.

OGDEN: I would like to thank both Jeff Steinberg and Ben Deniston very much for joining me here tonight. Again, the full

contents of this "US Must Join the New Silk Road" report is available on the LaRouche PAC website; but we would ask you to

donate and make sure that this can be spread as widely as possible. This is a crucial document for the future of the United States.

Now, as I announced at the very beginning of this broadcast, immediately following the conclusion of our broadcast tonight, there will be a live question and answer session with Mr. Lyndon

LaRouche on the normal channels of the Fireside Chat. This is a

telephone discussion; if you've not been a participant in these

before, please contact the LaRouche PAC office, and you can get

the information to become a participant. And please ask Mr. Lyndon LaRouche a question; these are crucial opportunities for

the American people to engage in a live question and answer dialogue with Lyndon LaRouche. So we would ask you to go immediately from viewing this broadcast to participating in this

emergency Fireside Chat, which is taking place tonight, December

30, as part of our emergency initiatives on the threshold of the

new year. So thank you, and please stay tuned to larouchepac.com.

**Leder fra LaRouchePAC, 30.
december 2015:**

Genrejs princippet om fremskridt – Bryd med Obama og sikr det nye år

I takt med, at vi nærmer os dommedag den 1. januar, står menneskeheden over for muligheden for sin egen udslettelse, hvis ikke gennem atomkrig, fremkaldt af præsident Obamas galskab, med hans trusler om krig med Rusland og Kina, så gennem økonomisk disintegration forårsaget af fejheden i Kongressen, der ikke lukker Wall Street ned gennem en Glass/Steagall-lovgivning, efter Franklin Roosevelts model.

Roden til problemet, insisterede Lyndon LaRouche under en diskussion med sine medarbejdere den 28. dec., skal findes i den kendsgerning, at menneskeheden har glemt naturlig lov – ja, i realiteten regeres de transatlantiske nationer i stigende grad af satanisk lov, der skaber såkaldt legal retfærdiggørelse af masse mord, ulovlige krige, negativ økonomisk vækst og af tyveri af penge, sundhedssystemer og endda mad fra befolkningen, for i stedet at opretholde de bankerotte New York- og London-banker.

»Der er tale om et spørgsmål af en højere orden her, et spørgsmål, som jeg lejlighedsvis har rejst, men som ikke ofte rejses«, sagde LaRouche. »Problemet er, at mennesket rent faktisk ikke skaber loven! Det vil sige, at menneskeheden rent faktisk ikke, gennem sin egen myndighed som sådan, gennem individuelle medlemmer af samfundet, skaber loven. For loven er princippet om menneskeslægtens fremskridt, og hvis menneskeslægten ikke gør fremskridt i sin udvikling og opfyldelse, så er loven blevet krænket! Og det er der, problemet ligger.

Se på de forfærdelige ting, der er sket under diverse renæssancer, der er blevet knust; se på disse masse mord. Vi taler nu om et masse mordsproblem. Vi taler om den amerikanske regerings politik netop nu, i det mindste under den aktuelle præsident og den forudgående præsident: Masse mord!

Pointen er, at mennesket adlyder en højere lov, for mennesket er ikke en Jordbo! Mennesket er baseret på et princip, som ikke er Jordboernes princip. Det er menneskehedens forpligtelse at udvikle fremtidige befolkninger, der er mere passende. Antagelsen er den, at hver generation bør gå progressivt fremad i overensstemmelse med naturlig lov, og denne naturlige lov vil sige forbedringen, selv-forbedringen, af den menneskelige art. Kun mennesket har evnen til at gøre dette ... Det er loven, den virkelige lov. Tekniske love, juridiske love, love for transportveje på privat jord, det er ikke loven. Loven er, at menneskeheden ifølge sin natur må gøre fremskridt. Folk dør, det ved vi. Hvad er loven? Ja, sørgede de for at frembringe bedre mennesker i deres familie? Var deres familier i stand til at gøre fremskridt og hæve sig op til et højere præstationsniveau for menneskeheden? Er vi f.eks. ikke ansvarlige for at tage os af (take care of) Galaksen? Det er vores ansvar!«

Stedt over for den største trussel mod civilisationen i moderne historie, må vore borgere og alle verdens borgere stræbe efter denne højere standard, ikke alene for vores egen skyld, men for menneskehedens fremtidige eksistens. De, der følger en lavere lov, den sataniske lov, må omgående fjernes fra lederskabspositioner, med præsident Obama som den første, der skal fjernes.

USA: Eurobankerne er ved at nedsmelte; Dodd/Frank-lovens 'Bail-in' betyder, at amerikanere bliver dræbt for at redde dem

28. december 2015 – Europas storbanker forsøger desperat at holde sig oprejst længe nok til at blive reddet af deres bail-in-tyveri den 1. januar 2016. Ifølge en rapport fra Reuters den 22. dec. har Europas storbanker skåret 130.000 jobs væk mellem juni og december 2015, sammenlignet med 78.000 mistede jobs i løbet af 2013 og 2014 tilsammen, idet bankerne forsøger at skære ned på omkostninger og trække sig ud af markeder for ikke at skulle meddele deres bankerot. De involverede banker inkluderer Deutsche Bank, Unicredit, Credit Suisse, HSBC, Standard Chartered, BNP Paribas, Barclays og nu Rabobank.

Som talerør for City of London har *Financial Times* den 27. dec. en lederartikel, der roser »lanceringen af EU's såkaldte enhedsopløsningsmekanisme (dvs. bail-in) fra og med 1. jan. 2016, og som kommer oveni tidligere »betydelige udvidelser af Den europæiske Centralbanks magtbeføjelser i november 2014«. Men det er ikke nok, belærer de: »Et tredje, mere politisk følsomt skridt hen imod en total bankunion er nødvendig for at minimere risikoen for, at nye kriser vil bryde ud i fremtiden og, hvis de gør, da at begrænse konsekvenserne« ... for bankiererne, selvsagt. Dette betyder at skabe en »fælles indskudsgarantifond«, som især Tyskland er imod, eftersom de

ved, at det betyder, at de skal betale regningen for alle andre. Men, konkluderer *The Times*, indtil dette sker, »vil Eurozonen fortsat være sårbar over for finansielle rystelser og smitte, som det en dag kunne komme til at betale en langt højere pris for«.

Det er heller ikke kun borgerne i hele Europa, hvis liv vil blive ofret for at redde de europæiske banker: det vil også kræve, at amerikanere bliver slagtet til dette formål, som det dikteres af Dodd/Frank-loven og den Finansielle Stabilitetsstyrelse (FSB), en overnational organisation, der blev etableret ved G20-topmødet i London i april måned, 2009, det første topmøde, der så den nyvalgte præsident Barack Obamas deltagelse. Som *EIR* tidligere har rapporteret, så erklærer et FSB-dokument fra oktober 2011, der omhandler »opløsning tværs over landegrænser«, i afsnit 7.3 følgende:

»Opløsningsmyndigheden bør have opløsningsbeføjelser over lokale afdelinger af udenlandske firmaer og kapacitet til at bruge sine beføjelser til enten at støtte en opløsning, der gennemføres af en udenlandsk hjemstedsmyndighed (f.eks. ved at beordre overførslen af værdier, der befinder sig inden for dens jurisdiktion, til en overgangsinstitution, der etableres af den udenlandske hjemstedsmyndighed) eller, i exceptionelle tilfælde, at gennemføre forholdsregler på eget initiativ der, hvor hjemstedsjurisdiktionen ikke foretager nogen handling eller handler på en måde, der ikke i tilstrækkelig grad tager behovet for at bevare den lokale jurisdiktions finansielle stabilitet i betragtning.«

Men, når alt er sagt og gjort, så er den foregivne idé bag bail-in-politikken åbenlyst absurd, selv på dens egne betingelser, og kan umuligt fungere. Udgangspræmissen i både Dodd-Frank og de nye EU-regler er, at derivater ikke er underkastet bail-in. Med andre ord, så er 99 % af alle finansielle aktiver (værdipapirer) beskyttet og undtaget bail-in-bestemmelser, og skal angiveligt holdes oven vande af de øvrige 1 %, der er underkastet bestemmelserne om bail-in. *EIR*

har foretaget et skøn, der siger, at en opsummering af international bail-out (statslig bankredningspakke) og bail-in (ekspropriering af bankindeståender/-indskud) tilsammen, fra 2008 – 2014, beløb sig til 20 billion dollar – dvs. omkring 1 % af de i alt 2 billiard dollar i globale finansielle aktiver. Så for enhver, der er villig til at undersøge det, så er den klare hensigt med bail-in ikke den, rent faktisk at holde boblen intakt, men derimod at aflive milliarder af mennesker, i overensstemmelse med Det britiske Imperiums erklærede politik.

Se også: Schiller Instituttets Specialrapport: Dodd/Frank dræber, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=57>

Nødudsendelse fra LaRouchePAC

23. december 2015:

Til en nation (USA) på randen af en finanskatastrofe.

Dansk udskrift.

Vi er nu ved et punkt, hvor konsekvenserne af at tolerere disse handlinger og denne politik og disse politiske personer udgør USA's undergang, såvel som også hele det transatlantiske områdes undergang og muligvis også verdens undergang, hvis vi degenererer til omstændigheder med atomkrig. Så dette er et ekstraordinært øjeblik; og det er noget, der kræver handling fra ledende borgere i denne republik. Jeres folkevalgte repræsentanter, og først og fremmest USA's præsident, har

opført sig som britiske forrædere, og ikke som de patriotiske personer, der skal forestille at gøre tjeneste i landets højeste embeder.

Blot få timer før denne udsendelse blev der udsendt en nøderklæring, der blev udlagt på LaRouchePAC's website, og som cirkuleres via de sociale medier og som et flyveblad på Manhattans gader og andre steder i hele USA. Teksten (findes som *selvstændigt Flyveblad her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=10843>*) lyder som følger (oplæst af Matthew Ogden):

Julebudskab: Den 1. januar 2016 er dommedag! Kun et initiativ som Franklin Roosevelts kan redde os

(23. december 2015): Præsident Barack Obama og hele den Amerikanske Kongres har forrådt jer, det amerikanske folk, ved af fejhed at nægte at tage skridt til de nødvendige nødbetingede initiativer for at forhindre det største finansielle og økonomiske krak – langt værre end dem i 1929 og 2008 – i at ske i de umiddelbart forestående dage og uger. Med mindre I, det amerikanske folk, rejser jer og kræver omgåede handling, vil nationen og en stor del af menneskeheden blive konfronteret med en katastrofe i begyndelsen af det nye år.

Hele det transatlantiske finanssystem står for at nedsmelte. Blot i løbet af de seneste uger er junk investment grade-obligationer til 15 mia. dollar blevet udslettet. Dette er blot et forvarsel om et umiddelbart forestående, totalt sammenbrud af den transatlantiske boble. Fra og med 1. januar 2016 er en gældsboble på 72 mia. dollar indstillet til at eksplodere i Puerto Rico. Kongressen havde muligheden for at tage initiativ til at forhindre dette, før de forlod byen, men tog ingen skridt til handling.

En gæld på skønsmæssigt 5 billion dollar, der er knyttet til USA's nationale, kollapsende sektor for skiferolie og -gas, er i færd med at nedsmelte. I det vestlige Canada er denne boble

allerede bristet og har udløst tabet af 100.000 arbejdspladser i 2015 – svarende til 750.000 arbejdspladser i USA – samt et kollaps i ejendomsmarkedet og et samfundsmæssigt sammenbrud. Denne samme krise er på vej i USA i accelererende tempo, men på en langt større skala.

I Europa træder der nye love i kraft fra den 1. januar 2016, som fjerner enhver beskyttelse af bankindskydere, der vil få deres sparepenge stjålet under »bail-in«-regler (ekspropriering), sådan, som det allerede er sket på Cypern. I Italien fik flere end 10.000 indskydere – bankkunder – deres opsparing eksproprieret under en delvis bail-in under fire bankers kollaps i denne måned. De samme forholdsregler findes inkluderet i Dodd/Frank-loven her i USA. Hvis ens bank kollapser, kan man få sin livsopsparing stjålet for at redde banken. Det kan og vil ske her, takket være fejhed og korrupsion hos jeres valgte regeringsfolk, der har holdt jer hen i uvidenhed og overtrådt den ed, de har aflagt i deres embede.

Kongressen havde, før den tog på ferie, mulighed for at forhindre denne nu fremstormende krise. De blev advaret. De kunne have vedtaget love, der allerede var blevet fremstillet i begge Kongressens huse, til genindførelse af Glass-Steagall, den af Franklin Roosevelt indførte lov, der opdelte Depressionens for-store-til-at-lade-gå-ned-banker, ved at adskille kommerciel bankvirksomhed fra alle hasardspilsaktiviteterne. Men Kongressen var købt af Wall Street og svigtede jer. Præsident Obama er totalt ejet af Wall Street og [City of] London, som har skabt ham. Wall Street er håbløst bankerot, og de har til hensigt at klamre sig til magten ved at stjæle jeres penge og fjerne jeres sundhedssystem samt lukke ned, hvad der måtte være tilbage af realøkonomien, den fysiske økonomi. Inden for et tidsrum af blot få dage eller uger kunne I blive konfronteret med fødevaremangel, hyperinflation og et totalt sammenbrud af alt, hvad I ellers anser for at være normale tilstande.

Præsident Obama fremprovokerer også, på vegne af Wall Street og London, en konfrontation med Rusland, der driver verden frem mod global krig, en krig, som nogle amerikanske og russiske militære topkommandører advarer om kunne blive en termonuklear udslettelseskrig.

Den 1. januar 2016 vil Ukraine, med USA's og IMF's godkendelse, gå i betalingsstandsning mht. sin gæld på 3 mia. dollar til Rusland, en åbenlyst provokerende handling fra Vestens side mod Moskva, der kommer oveni de allerede eksisterende sanktioner, NATO's udvidelse mod øst og andre, direkte provokerende militære handlinger.

Alt dette er dødsens alvorligt. Verden befinder sig på spidsen af et krak værre end under den Store Depression, og en ny verdenskrig. I må nu tage skridt til handling, for jeres valgte regeringsfolk, kongresmedlemmer osv., har overgivet jer, på grund af deres egen fejhed og fordærv. De har, sammen med præsident Obama, gjort sig fortjent til jeres foragt og vrede pga. deres feje opførsel.

Der er løsninger forhånden. Wall Street må omgående lukkes. Der skal ikke betales en øre mere for at redde disse forbrydere! Kongressen må fjerne Wall Street-marionetten Barack Obama fra embedet, gennem en rigsretssag eller ved at påkalde det 25. forfatningstillæg, der fastsætter bestemmelser for fjernelsen af en præsident fra embedet, når denne præsident er mentalt uskikket til at fortsætte sit hverv. Glass-Steagall må omgående genindføres og en række initiativer må tages, der alle er modelleret efter det, som den store, amerikanske præsident Franklin Roosevelt gjorde i løbet af de allerførste måneder af sin embedsperiode, for at skabe millioner af produktive jobs, genopbygge nationens kollapsede infrastruktur og genrejse nationens værdighed.

Kongressen kan i løbet af få timer tage skridt til disse handlinger, men de vil kun handle i tide, hvis I vågner op og kræver det.

Alternativet er Helvede på Jord, fra og med det nye år. Er I, jeres venner, jeres naboer, i besiddelse af det moralske beredskab, der skal til for at overleve? Det er det spørgsmål, der er på bordet her, denne Juleaften, 2015.

Matthew Ogden: Lad mig nu introducere Jeff Steinberg fra Executive Intelligence Review (EIR), der i større detaljer vil gennemgå diskussionen med hr. LaRouche her til morgen.

Jeffrey Steinberg: Tak, Matt. Der er et par andre [kan ikke høres; 09:33] for jeg tror, at billedet af det finansielle [kan ikke høres; 09.39] er tydeligt. Mange mennesker derude har allerede fået farten af det; men det vigtigste er, at det er en umiddelbart forestående situation. Det er en situation, der vil eksplodere på ethvert givent tidspunkt, når vi først kommer over den 1. januar; en dato, hvor vi netop har meddelt nogle af de særlige begivenheder, der vil finde sted i de første dage af det nye år. Når alt er medregnet er der en spillegæld på mere en 1,5 billion dollar, der er akkumuleret siden vi havde krisen i 2008; og det hele er en tidsindstillet bombe. Eksplosionens epicenter er USA og Vesteuropa.

Der er yderligere et par elementer, der må med i billedet, for at I, det amerikanske folk, kan få en komplet vurdering af, hvor kritisk det øjeblik er, som vi er nået til. For det første må man stille det spørgsmål, om Islamisk Stats angreb i Paris den 13. november, og senere i San Bernardino, Californien, repræsenterer en Rigsdagsbrand-begivenhed i det tidlige 21. århundrede. Vi ved, at disse jihadistiske netværk er blevet skabt og promoveret af førende nationer i denne vestlige kombination; startende med briterne og med Saudi Arabien. Der er fraktioner her i USA, der har været udtrykkeligt indblandet – al-Qaeda, Nusra Front, Islamisk Stat – alle på vegne af et engagement for, blandt andet, at vælte Assad-regeringen i Syrien. Så det, vi i realiteten ser på, er en kapacitet, der er blevet udløst i Europa og USA under visse vestlige kredses kontrol; og hvis hensigt det er at skabe de omstændigheder, under hvilke den form for politistat kan

etableres, som vil være nødvendig for at takle det sociale kaos og for at gøre fremstød for en global konfrontation, der er umiddelbart forestående.

For det andet, så afslørede de andre begivenheder omkring COP21-konferencen om global opvarmning, at Pavestolen, selve Paven, var blevet kapret af en person, som kun kan beskrives som en satanisk person – John Schellnhüber; en ridder af Det britiske Imperium, hvis politik, der nu er blevet vedtaget af Paven, ønsker at se det store flertal af menneskeheden elimineret gennem en række [kan ikke høres: 12:37] i kombination med faren for krig og i kombination med de økonomiske katastrofer, som allerede er i gang med indgangen til denne nedsmeltnings-periode, lige efter den 1. januar.

Pointen er, at man har løjet for jer, det amerikanske folk; jeres folkevalgte regeringsfolk har svigtet jer ynkeligt. Og nettoresultatet er, at der, ét minut i midnat, ikke foreligger nogen forpligtelse over for jer til at tage skridt til den form for afgørende handlinger, der nu kræves som en bydende nødvendighed. Kongressen kan vende tilbage til Washington [fra juleferie, -red.], men vil kun gøre det, hvis I skræmmer livet af dem; hvis I rejser jer i denne juleferie og kræver, at de tager skridt til at foretage den form for nødhandlinger, som er det eneste handlingsforløb i dette øjeblik, der kan afværge denne absolut katastrofale situation, der potentielt blot ligger timer eller dage ud i fremtiden. Kongressen kan vende tilbage til Washington og nægte at betale Wall Streets gæld. Der er intet at være bange for på Wall Street, for de er håbløst og uafvendeligt bankerot. Det er frygten for det ukendte, der får medlemmer af Kongressen til at kapitulere og tillade Obamas præsidentskab, som er en hån mod nationen, at fortsætte; og til at tillade Wall Street fortsat at diktere betingelserne i Washington.

Vi er nu ved et punkt, hvor konsekvenserne af at tolerere disse handlinger og denne politik og disse politiske personer udgør USA's undergang, såvel som også hele det transatlantiske

områdes undergang og muligvis også verdens undergang, hvis vi degenererer til omstændigheder med atomkrig. Så dette er et ekstraordinært øjeblik; og det er noget, der kræver handling fra ledende borgere i denne republik. Jeres folkevalgte repræsentanter, og først og fremmest USA's præsident, har opført sig som britiske forrædere, og ikke som de patriotiske personer, der skal forestille at gøre tjeneste i landets højeste embeder.

Det påhviler således os at tage skridt til de handlinger, der i dette øjeblik kan synes at være højst upraktiske; men som i virkeligheden er de eneste praktiske forholdsregler, hvis vi ønsker at overleve og få fremgang i dette nye år, vi har for os. Løsninger ligger parat; erklær Wall Street bankerot – det er allerede gået nedenunder og hjem. Lancer den form for lovgivningsmæssige initiativer; vi så, hvor effektivt det var fra Franklin Roosevelt-præsidentskabets allerførste øjeblikke. Politikken dengang tilbyder os retningslinjer for handlinger, der bør udføres i dag! Af sig selv vil Kongressen ikke gøre det; det har de vist ved at flygte ud af Washington i sidste uge. Jeg vil blot afslutte med at sige, at den dag, Washington (regeringen, Kongressen) forlod byen, var jeg i D.C. på Capitol Hill; jeg talte personligt med mindst 40 individuelle medlemmer af Kongressen. I hvert eneste tilfælde var de fuldt ud klar over nedsmeltningen af junk-obligationerne; af de andre økonomiske katastrofer; af den umiddelbart forestående nedsmeltning af sektoren for skiferolie og -gas; og dog tog de benene på nakken. De ignorerede og undveg det ansvar, der påhvilede dem. Det påhviler derfor nu os, og jer, at konfrontere virkeligheden direkte; og tage skridt til den form for nødhandling, der kan redde dagen, selv på dette fremskredne tidspunkt.

Matthew Ogden: Mange tak, Jeff. Hvis man tager fortilfældet fra 1933 og ser på den kendsgerning, at med det, som var det hidtil største finanskrak i den transatlantiske verdens historie, og fascisme fejede hen over Europa. Og i det vakuum,

der ville have eksisteret, hvis ikke Franklin Roosevelt havde været præsident og havde gennemført de nødforanstaltninger på dette tidspunkt for at lukke Wall Street og mobilisere det amerikanske folks produktive evne, kunne fascisme meget vel også være kommet til Amerika. Så med studiet af dette fortilfælde bør vi tage meget alvorligt det, som hr. LaRouche har gjort i løbet af det seneste års tid for at mobilisere det, der udgør en lederskabskerne det sted, han kalder et gearingspunkt eller et omdrejningspunkt for den mobilisering, der er nødvendig for at ændre politikken, og det sted er på Manhattan i New York City.

De af jer, der havde lejlighed til at lytte til LaRouche Policy Committee sidste mandag, vil vide, at hr. LaRouche lagde meget stor vægt på en række musikalske opførelser, der fandt sted i New York City i sidste weekend. Det var to opførelser af Händels *Messias*, der blev sponsoreret af Schiller Instituttet og medsponsoreret af Fonden til Genoplivelse af Klassisk Kultur. Dette vi Diane [Sare] sige mere om. Dette var programmet. Den første opførelse blev afholdt om lørdagen i Sacred Heart Kirken i Brooklyn; og den anden blev afholdt om søndagen i Manhattans Upper West Side i All Souls Unitarian Kirken. Jeg vil derfor gerne introducere Diane Sare, som vil sige noget mere om betydningen af disse begivenheder, og hvad implikationerne af det, der i øjeblikket sker på Manhattan, er for fremtiden.

Diane Sare: Hej. Jeg kan sige, at disse to musikbegivenheder var fuldstændigt ekstraordinære med hensyn til kvalitet og effekt. Denne effekt er, at hr. Larouche for lidt over et år siden, i oktober 2014, besluttede at genoplive vores organisation i New York City. Dette er meget vigtigt i USA's historie, for det var med New York City som udgangspunkt, at Alexander Hamilton førte en afgørende kamp for at forene De forende Stater imod forkæmpere, som Thomas Jefferson og andre, for delstaternes rettigheder; sidstnævnte, som i dag er blevet nedarvet i form af Wall Street og Det britiske Imperium. Der

er derfor en afgørende rolle, der skal besættes; og dette kan man se i befolkningen i New York City – Jeg kom til at tænke på det, som Jeff netop henviste til, med ISIS osv. – og man har disse 11. september-terrorangreb. Det var meningen, at det amerikanske folk skulle jages ind i regimeskift og krig med Irak, Libyen, krig overalt; og befolkningen i New York City afholdt en af de største demonstrationer i landet imod en invasion af Irak, i 2003, under Bushregeringen.

Vi befinder os nu i et lignende, farefuldt øjeblik, hvor befolkningen over hele landet er tilbøjelig til at være dybt pessimistisk. Vi har haft 15 år med Bush og Obama; levestandarden er kollapsede; en halv million midaldrende amerikanere er døde, unødvendigt. Man får meget ofte en pessimistisk respons; jeg er sikker på, at alle her har oplevet at tale med deres nabo, deres venner. »Vi må smide Obama ud af embedet; vi må få Glass-Steagall; vi må organisere et transkontinentalt jernbanenet i USA; fusion.« Folk siger, »Åh, det kommer aldrig til at ske. Åh, det kan man ikke gennemføre; åh, de er alt for korrupte.« Jeg ville sige, at dette meget ligner den kamp, som George Washington i 1776 stod overfor, han, der havde tabt samtlige slag fra Uafhængighedserklæringen og frem til jul. Og den daværende befolkning i USA var ikke i overvældende grad for at bryde fri af Det britiske Imperium; de fandt, at det ikke var umagen værd. New Jersey, som var det sidste sted, hvorfra han havde trukket sig tilbage for at krydse Delaware-floden, var fuldstændig under de hessenske lejesoldaters og Toriernes kontrol; hans beslutning om at krydse Delaware-floden Juledags nat (den 25.-26. december 1776, -red.) var derfor ikke alene anti-pragmatisk, men gik også imod den daværende offentlige mening. Men han vidste, at dette måtte gøres; og det lykkedes ham at fremkalde en bestemt, inspireret respons fra de lasede, forfrosne, forarmede soldater, som han anførte.

Manhattans befolkning er måske ikke så faldefærdig som George Washingtons hær dengang var; men vi har alle været underkastet

en utrolig kulturel og moralsk fordærvelse, der, som hr. LaRouche har omtalt, kan ses i ungdommen osv. Så, måden, vi arrangerede disse koncerter – den i Brooklyn fandt sted i en historisk, gammel kirke, der var tæt knyttet til kredsen omkring Moder Cabrini, hvis folk er bekendt med hende; hun organiserede de italienske immigranternes ankomst til USA; hun etablerede børnehaver, skoler og hospitaler og alt sådan noget. Koncerten på Manhattan fandt sted i All Souls Unitarian Kirken, der har en bestemt arv med støtte til Unionshæren, hospitaler og genopbygning; og senere, med borgerrettighedsbevægelsen. Vi gik ind i lokalsamfundet og organiserede for en opførelse af Händels *Messias* i den rette, videnskabelige Verdi-tone; den blev holdt sammen af et kor, der bestod af folk fra New York City og vore Schiller Institut-aktivister fra New York, New Jersey, Virginia. Matt, du spillede basun i orkesteret; men det var en del af, at befolkningen kom sammen. Mange af folkene blandt publikum var folk, der havde været rundt om koret og besluttet, at det måske ikke var noget for dem, men at de ønskede at engagere sig i dette. Så vi havde over 1.000 mennesker, der kom til koncerterne. Og responsen – for det første skabte den sænkede tone (Verdis oprindelige tonehøjde) og det arbejde, som John Sigerson har udført mht. spørgsmålet om placering, en meget tydelig forskel. Og publikums kommentarer – vi bad folk om at give os deres kontaktinformation, fortælle os, hvordan de fandt ud af, at denne begivenhed fandt sted, og tilføje deres eventuelle kommentarer. Folk sagde ting, som »Vi hørte koret på en måde, vi aldrig før har hørt; lydens egenskaber var meget varmere, end vi havde forventet. Det var professionelt.« John [Sigerson] påpegede, at vi på en måde står over det professionelle niveau, fordi vi ikke er interesseret – det er sådan lidt en antiseptisk idé – men dette er menneskelig indgriben, der samler befolkningen. Meget lig dengang Händel skrev og opførte *Messias*; den første opførelse fandt sted i Dublin, Irland. Og det skete for at adressere spørgsmålet om fattigdom og for at rejse penge til et børnehjem for forældreløse og lette gældsætning.

Amerikaneren Alexander Hamilton var en del af kredsen omkring Jonathan Swift og andre; og Benjamin Franklin skulle angiveligt have deltaget i en opførelse af *Messias*, der blev dirigeret af Händel selv. Så selve dette musikstykke, dets idé, forbindelsen mellem mennesket som Skaber, mellem menneskeslægten og universets skabelse; og en fejring af dette, er, hvad vi har presserende behov for, for at samle befolkningen. Og [vi har behov for] at skabe en kvalitet af lederskab, der på en moralsk måde kan respondere til denne krise; i modsætning til den afskyelige opførelse hos denne stinkende flok feje personer uden mod i Kongressen, der, som Jeff netop har beskrevet, *vel vidende*, at kollapset stormede frem, ville storme hjem for at holde juleferie snarere end at blive og tage initiativ til de nødvendige handlinger for at beskytte den amerikanske befolkning.

Så en proces er nu blevet sat i gang, som må optrappes i tempo; vi kan ikke give den lov til at udvikle sig i det nuværende tempo, som er fint, bortset fra, at hele systemet er klar til at bryde sammen den 1. eller 2. januar. Så spørgsmålet handler om at tage denne styrke og dette princip og bruge det til at samle vore styrker i hele USA, og i hele verden, for at adressere den situation, som menneskeheden i dag står overfor.

Matthew Ogden: Mange tak. Videoen og lydbåndet fra den ene eller begge disse koncerter, der fandt sted i New York i sidste weekend, skulle være tilgængelige meget snart; og vi vil opfordre alle til, at dette må være en del af det, de foretager sig i løbet af de allernærmeste dage. En lille rettelse: Det faktum, at Benjamin Franklin skulle have været til stede under en opførelse af *Messias* dirigeret af Händel selv, er tilsyneladende ikke helt bekræftet; vi ved imidlertid, at han faktisk var til stede under en opførelse af *Messias*. Jeg mener, at Händels revolutionerende opråb til handling, »Lad os sønderbryde båndene, og kaste deres åg af os« (eng.: »Let us break the bonds asunder, and cast their

yokes from upon us«), er noget, der blev aktuelt under Benjamin Franklins og George Washingtons Amerikanske Revolution. Så det er et meget passende kampråb for i dag.

Jeg vil gerne appellere til alle om at tage teksten til det flyveblad, som jeg oplæste i begyndelsen af denne udsendelse, »Nytårsbudskab: 1. januar 2016 er dommedag! Kun et initiativ som Franklin Roosevelts kan redde os« og uddele det så vidt omkring, som I kan i de kommende dage. Dette bør være samtaleemnet ved familiemiddage og andre begivenheder, der finder sted i løbet af de næste 24-48 timer. Og være en del af diskussionen, der finder sted i de næste minutter. Lige efter denne udsendelse kommer der kl. 9pm Eastern Time en live nødudsendelse af 'Fireside Chat' med hr. LaRouche, som diskuterer med det amerikanske folk. Dette finder normalt sted torsdage, men man kan deltage, hvis man har adgangnummeret.

Jeg mener, at vi meget klart har fremlagt billedet. Den 1. januar er i realiteten en deadline; der er betalingsstandsningen på det puertoricanske lån, der er Ukraines betalingsstandsning på deres russiske lån på 3 mia. dollar, der er blevet promoveret af IMF og USA som en direkte provokation. Og der er en deadline den 1. januar, hvor de nye bail-in-love træder i kraft i Europa; bail-in-love, der allerede har dræbt mennesker i Italien og har eksproprieret 10.000 italienske indskyderes penge i dette område. Der er sammenbruddet i sektoren for skiferolie og junk-obligationsboblerne. Der er allerede tab for hundredetusinder i Canada; dette kommer til USA. Alt dette bryder sammen nu; og de nødvendige forholdsregler og løsninger er forhånden. En omgående lukning af Wall Street, en omgående reorganisering af hele dette bankerotte finanssystem gennem Glass-Steagall; en omgående mobilisering af hele den amerikanske arbejdsstyrke, meget ligesom Franklin Roosevelt gjorde det; fjernelsen af denne krigsmager Barack Obama fra embedet, og at håndtere den kendsgerning, at hele det transatlantiske område bliver domineret af et britisk monarki, der er besat af den

folkemorderiske idé, at vi må reducere verdens befolkning og kaste mennesker tilbage til en dyrisk tilstand.

Så dette er virkeligheden ved slutningen af 2015 og i de første timer af 2016. Og det påhviler jer at tage det, der er blevet fremlagt her i aften og handle på det omgående; alle redskaberne er tilgængelige for jer. Vi beder jer indtrængende om at gå direkte fra dette webcast for at deltage i live-diskussion med hr. LaRouche under 'Fireside Chat'-udsendelsen, der starter om få minutter.

Jeg vil gerne takke alle for at være med os her i aften; og jeg vil gerne takke både Jeffrey Steinberg og Diane Sare for at være vore gæster ved denne udsendelse. Bliv på kanalen og lyt til larouchepac.com i den kommende tid.

**Vær med over en gratis
konferencelinje – Spørgsmål &
Svar**

**TIRSDAG den 29. december kl.
19**

Tlf.: 78 77 21 83
Deltagerkode (access) 143472#

OBS! Mødet foregår kun via konferencelinjen

Info: tlf.: 53 57 00 51

Nytårsbudskab

Leder fra LaRouchePAC, USA:

**Den 1. januar 2016 er
dommedag!**

**Kun et initiativ som Franklin
Roosevelts kan redde os**

Præsident Barack Obama og hele den Amerikanske Kongres har forrådt jer, det amerikanske folk, ved af fejhed at nægte at tage skridt til de nødvendige nødbetingede initiativer for at forhindre det største finansielle og økonomiske krak – langt værre end dem i 1929 og 2008 – i at ske i de umiddelbart forestående dage og uger. Med mindre I, det amerikanske folk, rejser jer og kræver omgåede handling, vil nationen og en stor del af menneskeheden blive konfronteret med en katastrofe i begyndelsen af det nye år.

Følgende erklæring bliver i disse dage cirkuleret som flyveblad, først og fremmest i USA; men den samme problemstilling gælder for Europa.

Frem for alt har de tyske forbundsdagsmedlemmer, trods et massivt oplysningsarbejde fra BÜSo (det tyske, politiske parti Borgerrettigheds-bevægelsen Solidaritet, som Helga Zepp-LaRouche, stifter af Schiller Instituttet, er formand for, -red.), afvist at takle krisen og gøre noget ved kendsgerningerne.

24. december 2015, LPAC, USA: Præsident Barack Obama og hele den Amerikanske Kongres har forrådt jer, det amerikanske folk, ved af fejhed at nægte at tage skridt til de nødvendige nødbetingede initiativer for at forhindre det største finansielle og økonomiske krak – langt værre end dem i 1929 og 2008 – i at ske i de umiddelbart forestående dage og uger. Med mindre I, det amerikanske folk, rejser jer og kræver omgåede handling, vil nationen og en stor del af menneskeheden blive konfronteret med en katastrofe i begyndelsen af det nye år.

Hele det transatlantiske finanssystem står for at nedsmelte. Blot i løbet af de seneste uger er junk investment grade-obligationer til 15 mia. dollar blevet udslettet. Dette er blot et forvarsel om et umiddelbart forestående, totalt sammenbrud af den transatlantiske boble. Fra og med 1. januar 2016 er en gældsboble på 72 mia. dollar indstillet til at eksplodere i Puerto Rico. Kongressen havde muligheden for at tage initiativ til at forhindre dette, før de forlod byen, men tog ingen skridt til handling.

En gæld på skønsmæssigt 5 billion dollar, der er knyttet til USA's nationale, kollapsende sektor for skiferolie og -gas, er i færd med at nedsmelte. I det vestlige Canada er denne boble allerede bristet og har udløst tabet af 100.000 arbejdspladser i 2015 – svarende til 750.000 arbejdspladser i USA – samt et

kollaps i ejendomsmarkedet og et samfundsmæssigt sammenbrud. Denne samme krise er på vej i USA i accelererende tempo, men på en langt større skala.

I Europa træder der nye love i kraft fra den 1. januar 2016, som fjerner enhver beskyttelse af bankindskydere, der vil få deres sparepenge stjålet under »bail-in«-regler (ekspropriering), sådan, som det allerede er sket på Cypern. I Italien fik flere end 10.000 indskydere – bankkunder – deres opsparing eksproprieret under en delvis bail-in under fire bankers kollaps i denne måned. De samme forholdsregler findes inkluderet i Dodd/Frank-loven her i USA. Hvis ens bank kolliderer, kan man få sin livsopsparing stjålet for at redde banken. Det kan og vil ske her, takket være fejhed og korrupsion hos jeres valgte regeringsfolk, der har holdt jer hen i uvidenhed og overtrådt den ed, de har aflagt i deres embede.

Kongressen havde, før den tog på ferie, mulighed for at forhindre denne nu fremstormende krise. De blev advaret. De kunne have vedtaget love, der allerede var blevet fremstillet i begge Kongressens huse, til genindførelse af Glass-Steagall, den af Franklin Roosevelt indførte lov, der opdelte Depressionens for-store-til-at-lade-gå-ned-banker, ved at adskille kommerciel bankvirksomhed fra alle hasardspilsaktiviteterne. Men Kongressen var købt af Wall Street og svigtede jer. Præsident Obama er totalt ejet af Wall Street og [City of] London, som har skabt ham. Wall Street er håbløst bankerot, og de har til hensigt at klamre sig til magten ved at stjæle jeres penge og fjerne jeres sundhedssystem samt lukke ned, hvad der måtte være tilbage af realøkonomien, den fysiske økonomi. Inden for et tidsrum af blot få dage eller uger kunne I blive konfronteret med fødevaremangel, hyperinflation og et totalt sammenbrud af alt, hvad I ellers anser for at være normale tilstande.

Præsident Obama fremprovokerer også, på vegne af Wall Street og London, en konfrontation med Rusland, der driver verden

frem mod global krig, en krig, som nogle amerikanske og russiske militære topkommandører advarer om kunne blive en termonuklear udslettelseskrig.

Den 1. januar 2016 vil Ukraine, med USA's og IMF's godkendelse, gå i betalingsstandsning mht. sin gæld på 3 mia. dollar til Rusland, en åbenlyst provokerende handling fra Vestens side mod Moskva, der kommer oveni de allerede eksisterende sanktioner, NATO's udvidelse mod øst og andre, direkte provokerende militære handlinger.

Alt dette er dødsens alvorligt. Verden befinder sig på spidsen af et krak værre end under den Store Depression, og en ny verdenskrig. I må nu tage skridt til handling, for jeres valgte regeringsfolk – parlamentsmedlemmer, kongresmedlemmer osv. – har overgivet jer, på grund af deres egen fejhed og fordærv. De har, sammen med præsident Obama, gjort sig fortjent til jeres foragt og vrede pga. deres feje opførsel.

Der er løsninger forhånden. Wall Street må omgående lukkes. Der skal ikke betales en øre mere for at redde disse forbrydere! Kongressen må fjerne Wall Street-marionetten Barack Obama fra embedet, gennem en rigsretssag eller ved at påkalde det 25. forfatningstillæg, der fastsætter bestemmelser for fjernelsen af en præsident fra embedet, når denne præsident er mentalt uskikket til at fortsætte sit hverv. Glass-Steagall må omgående genindføres og en række initiativer må tages, der alle er modelleret efter det, som den store, amerikanske præsident Franklin Roosevelt gjorde i løbet af de allerførste måneder af sin embedsperiode, for at skabe millioner af produktive jobs, genopbygge nationens kollapsede infrastruktur og genrejse nationens værdighed.

Kongressen kan i løbet af få timer tage skridt til disse handlinger, men de vil kun handle i tide, hvis I vågner op og kræver det.

Alternativet er Helvede på Jord, fra og med det nye år. Er I,

jeres venner, jeres naboer, i besiddelse af det moralske beredskab, der skal til for at overleve? Det er det spørgsmål, der er på bordet her, denne Juleaften, 2015.

Europas skæbne i 2016: Enten Glass-Steagall, eller undergang

26. december 2015 – Her få dage før året slutter, er de store medier fulde af dystre udsigter for 2016, med citater af alle mulige eksperter og regeringsfolk: Talsmand for tysk industri Hermann Grillo taler endda om »et skæbneår for Europa«, i samme spor som Martin Schulz, præsident for EU-parlamentet. Flygtningekrisen og gældskrisen nævnes, såvel som også fremvæksten af højreradikalisme og -ekstremisme, den påståede »trussel« fra Ruslands side, de mange interne uenigheder i Europa, voksende følelse af modstand imod euroen og nedskæringer, der har bragt to venstreorienterede regeringer til magten i 2015 i Grækenland og Portugal og formentlig med en tredje undervejs i Spanien.

Men bortset fra den voksende stemning af modstand imod den brutale nedskæringspolitik med sit »sorte nul« på budgetbundlinjen, som den praktiseres af Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble, så stikker de offentligt udtrykte bekymringer om »Europa« ikke særlig dybt, selv om alle de nævnte aspekter spiller en rolle. Som en indikation af, hvor overfladiske eksperterne er, står Hans-Werner Sinn, afgående direktør for IFO-instituttet med hjemsted i München. Tilsyneladende på linje med nogle af de nordlige staters dannelselse af et nyt »kerne-EU«, og med andre, der danner et nyt

»EFTA« (et London-centreret Europæisk Frihandelsområde efter en BREXIT), hævdede Sinn i sin slutanalyse for 2015, at Tysklands økonomi havde det fint, ligeledes til en vis grad de nordeuropæiske økonomier, det var blot de sydeuropæiske økonomier, der gav anledning til bekymring. Sinn opdagede imidlertid, at »der ikke vil være nogen til at betale Tysklands gæld«, og det giver ham hovedpine.

Dette er mere sandt end Sinn forestiller sig: ikke engang en total bail-in (som han ikke nævner) ville hjælpe. Men blot at sidde og vente på, at disse bail-ins skal mislykkes, bare se på, at det sker, ville være en katastrofe, fordi det ville fjerne al ejendom, som befolkningerne stadig har: i Tysklands tilfælde omkring 10 billion euro, som en intern rapport fra Deutsche Bank bragte på bane for to år siden. Alene Deutsche Banks boble er på mere end 20 gange hele Tysklands BNP, for resten. At flytte udvalgte indskud til formodede »sikre havne«, som nogle banker, som Intesa Sanpaolo og Ersel i Italien, har gjort iflg. presserapporter, vil heller ikke hjælpe meget for at beskytte imod ekspropriering, fordi disse havne befinder sig i det samme system, der nu er dømt.

Året 2016 vil blive et »skæbneår« for de europæiske befolkninger: EU og euroen må væk, og det eneste, der kan vende tingene til det bedre, skal ind – reel bankopdeling med den oprindelige Glass/Steagall-lov som model, sammen med et reelt økonomisk genrejsningsprogram for Europa.

Lyndon LaRouche: Arrester bankiererne, som forbereder

bail-in-tyveriet

24. december 2015 – Lyndon LaRouche krævede i dag, at bankiererne på Wall Street og i City of London, der forbereder sig på at kime Nytåret ind med det deciderede tyveri af milliarder af dollars fra borgernes bankkonti og indeståender – alt sammen under betegnelsen bail-in-procedurer for at redde deres bankerotte banker – bør omgående arresteres og fængsles, før de kan begå deres forud annoncerede forbrydelser.

Det plejede at hedde bedrageri. Tilbage i 1920'erne og 1930'erne, bedrog JP Morgan og andre banker bevidst deres kunder ved at lokke dem til at købe aktier i deres banker, der dernæst kort tid efter gik nedenunder og hjem. Nogle af bankiererne kom dengang i fængsel for deres forbrydelse – takket være Franklin Roosevelt.

For et par år siden lavede Spaniens største banker, inklusive Banco Santander, det samme nummer ved at sælge såkaldte »preferentes«-aktier i de kriseramte banker til deres egne kunder og væltede således enorme tab over på deres kunder.

Tidligere i år, i tilfældet Puerto Rico, blev nogle af verdens største banker, der igen inkluderede Santander og UBS, taget på fersk gerning i at afhænde samme slags dårlige, puertoricanske lån til kommuner fra deres egne regnskaber samtidig med, at de narrede deres kunder til at købe dem. De fik en mindre bøde, da de blev taget i dette bedrageri.

Og i Italien har fire banker netop reduceret deres gæld gennem bail-in, ved at ekspropriere 10.000 af deres kunders indeståender i bankerne.

Men denne bedrageriske praksis er nu i færd med at blive reglementeret som ikke alene fuldt ud lovlig under de nye bail-in-regler, som vil blive implementeret af den Europæiske Union fra og med den 1. januar 2016; men det bliver ydermere forlangt af Europas banker i et omfang af 8 % af deres totale

aktiver, der skal sælges som »bail-in«-obligationer. Dette er værdipapirer, som kan ligestilles med rottegift: de vil med garanti blive eksproprieret under en bail-in af den pågældende bank.

Med hensyn til USA, så er de dårlige nyheder, at Wall Street-bankerne også har til hensigt at stjæle folks sparepenge i dette land. De gode nyheder er, at de fleste amerikanere er så fattige, at de ikke har flere sparepenge tilbage, der kan stjæles. En artikel i CNBC MarketWatch bemærkede, at den seneste Google Forbrugerundersøgelse viste, at omkring 62 % af amerikanere har mindre end 1.000 dollars i opsparing for at klare nødsituationer. En lignende undersøgelse af Bankrate.com fandt ligeledes, at 62 % ikke havde nogen opsparing og tilføjede, at blandt dem, der havde en opsparing før nedsmeltningen i 2008, sagde 57 %, at de havde brugt noget af eller hele deres opsparing for at klare krisen.

LaRouche bemærkede, at de fleste lande i Asien er i god form; Kina gør et godt job; det russisk-indiske samarbejde er meget godt; men USA er i en forfærdelig forfatning, påført af Obama og hans Wall Street-dikterede politik.

**Leder, 26. december 2015:
5 onde regenter leder os til
udslettelsen**

– 1. januar vil udløse den

Massenedsmeltingen af finanssystemet, der nu er programsat til umiddelbart efter Nytårsdag, lover en næsten omgående nedlukning af økonomierne i USA, Vesteuropa og det meste af Mellem- og Sydamerika. Det vil blive værre end sammenbruddet i 2008 eller 1929 i en grad, der ikke kan måles.

Det seneste tilfælde, der kan sammenlignes med den katastrofe, vi står overfor i de nærmest forestående dage, er katastrofen i Europa i det 14. århundrede. Dengang som nu banede en mangeårig forrådnelse af kulturen vejen for en række brutale, anti-humane handlinger, udført af rent ud sataniske regenter, der pludseligt og hovedkulds styrtede samfundet ud i kollaps og massedød. Midt i de evindelige krige var en række tilfælde af hungersnød i århundredets begyndelse med til at bane vejen for det onde, der fulgte. I 1344 erklærede Bardi- og Peruzzibankhusene i Lombardiet sig konkurs, hvorefter det venetianske banknetværk lukkede hele det økonomiske system i Europa ned, og hermed fremtvang vilkår, der yderligere decimerede befolkningernes modstandskraft over for sygdom. Den Sorte Død (byldepest) slog til i 1347. De efterfølgende bølger af sygdomsudbrud skønnes at have aflivet 60 % af Europas befolkning.

Nu, i dag, i kølvandet på det udbredte, kulturelle forfald, der går under navnet det 20. århundrede, leder tre, sataniske regenter os mod vores umiddelbare ødelæggelse: Dronning Elizabeth af England, præsident Barack Obama af USA og Pave Frans.

Den imperiale Dronning Elizabeth II er en langt mere bevidst, ond skikkelse, end hendes forfader Georg III, der myrdede vore amerikanske patrioter for over 200 år siden. Hun repræsenterer Det britiske Imperium i det 20. århundrede, med Lord Bertrand Russel, der udstedte love til at gøre en ende på videnskab og kunst til fordel for død matematik. Ligesom Russell er hun og

hendes mand, Prins Philip, fortalere for en verdensomspændende befolkningsreduktion gennem alle midler. Det var den ikke-så-hemmelige dagsorden for hendes netop afsluttede konference i Paris, om den angivelige menneskeskabte klimaforandring.

Dronning Elizabeths og hendes ligesindedes satanisme drejer sig om deres fremstød for at udslette den »guddommelige gnist« i mennesket – det, der gør mennesket til »skabt i Guds billede«. Med andre ord, at være menneskelig.

Alle katolikker – ja, alle kristne – burde føle sig skamfulde over den kendsgerning, at Pave Frans vedtog Det britiske Imperiums anti-humane credo i sin encyklika, sit pavelige brev, »Laudato Si'«. Han har kæmpet for den lige siden. Uanset motiverne, så har han diskvalificeret sig selv som Pave, ja endda som simpel præst.

Vores såkaldte præsident, Barack Obama, er denne imperiale Dronnings marionet, der kontrolleres af det britiske monarki gennem Valerie Jarrett, som var den person, der oprindeligt udpegede ham til at blive præsident, da han blot var en ukendt delstatssenator. Det var britiskkontrollerede narko-penge, der gav Obama en uhæderlig sejr over den folkelige favorit Hillary Clinton i de demokratiske primærvalg i 2008. (Desværre har Hillary ødelagt alle sine kvalifikationer, efter at hun blev Obamas marionet efter at han blev valgt.)

Obama blev opdraget til at blive en masseorder af sin indonesiske stedfader Lolo Soetero. Nu præsiderer han hver tirsdag over et møde i Det Hvide Hus, hvor han træffer beslutning om en ny liste over mennesker, der skal myrdes – inklusive amerikanske borgere. Grunden til, at de store medier giver ham fripas – såsom *New York Times* og *Wall Street Journal* – er, at de er bange for, at han også vil myrde dem. Hvad han sandsynligvis vil.

Kongresmedlemmer har den samme, berettigede frygt – men de har ingen undskyldning. Den ed, de aflagde til Forfatningen, er en

soldater-ed. Hvis de ikke omgående vil fjerne Obama og lukke Wall Street, er de slet ikke ægte kongresmedlemmer.

Kort og godt, så har jeres ledere forrådt jer til Djævelen. Jeres kongresmedlemmer har i bedste fald forrådt jer af frygt. Men de løsninger, som Franklin Roosevelt tog i anvendelse i 1932-33, under en langt mildere krise, er stadig anvendelige i dag. Kun et barn ville tale om »oddsene«; vi har tydeligvis oddsene imod os. Og hvad så?

Specialrapport: Dodd-Frank Dræber: Hvordan USA blev en del af det internationale Bail-in-system

Siden 2009 har finansverdenen arbejdet på en ny bail-in-lovgivning, der, i lighed med det, der foregik i Cypern, gør det muligt at bruge bankindskydernes penge til at sikre systemkritiske bankers overlevelse og den finansielle stabilitet på bekostning af befolkningen. Det er allerede muligt under Dodd/Frank-loven, som blev vedtaget i USA i 2010, og lignende lovgivning forberedes nu i EU. Alternativet er en Glass/Steagall-bankopdelingslov, som er blevet fremsat i begge kamre af Den amerikanske Kongres, og som bør vedtages af Folketinget.

Download (PDF, Unknown)

Af Leandra Bernstein, LaRouchePAC

INDHOLD:

Indledning

Angloamerikansk afvikling

* Kreditorer uden sikkerhed

Den internationale ramme er på plads

* I første række

Amerikansk lov skal atter gøres gældende

Noter

Links

Siden 2009 har finansverdenen arbejdet på en ny bail-in-lovgivning, der, i lighed med det, der foregik i Cypern, gør det muligt at bruge bankindskydernes penge til at sikre systemkritiske bankers overlevelse og den finansielle stabilitet på bekostning af befolkningen. Det er allerede muligt under Dodd/Frank-loven, som blev vedtaget i USA i 2010, og lignende lovgivning forberedes nu i EU. Alternativet er en Glass/Steagall-bankopdelingslov, som er blevet fremsat i begge kamre af Den amerikanske Kongres, og som bør vedtages af Folketinget.

Indledning

Der foregår stadig høringer i Repræsentanternes Hus og Senatet

for at undersøge, hvad det egentlig var for en lov, der blev vedtaget med »Wall Street Reform- og Forbrugerbeskyttelseslov« (Dodd/Frank-loven) i 2010, selv, mens man stadig skriver på reglerne for lovens gennemførelse. Ifølge kilder fra LaRouchePAC og EIR på Capitol Hill er der ringe eller ingen erkendelse af den vigtigste kendsgerning i Dodd/Frank-loven. Nemlig, at lovens Kapitel II, i forbindelse med oprettelsen af en Lovformelig Likvidationsmyndighed, udstyrer FDIC (Den Statslige Indskudsgarantifond) med myndighed til at foretage en bail-in-procedure i europæisk stil. Formålsparagraffen til Dodd/Frank-loven påberåber sig »at beskytte den amerikanske skatteyder ved at gøre en ende på bail-outs« (redningspakker). Dette sker imidlertid ved hjælp af en såkaldt bail-in, et afgørende træk ved den internationalt etablerede ordning, der kaldes bankafvikling på tværs af landegrænser.

Den simpleste forklaring på bail-in er, at det er den omvendte politik af det, man gjorde generelt under Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov fra 1933. Under bail-in overlever banken, det gør indskyderne ikke. Som det forklares i en IMF-undersøgelse af denne politik fra april 2012: »Hensigten med den lovformelige bail-in-myndighed er en hurtig anskaffelse af ny kapital og en omstrukturering af den kriseramte institution«.1 Hvor det drejer sig om at opløse en kriseramt, globalt aktiv, systemisk betydningsfuld, finansiel institution (G-SIFI), vil bankkreditorer, især dem hvis aktiver overstiger FDIC's garanterede beløb, blive underkastet ekspropriation. Dette er ikke en normal bankerot. Konti og aktiver inddrages og/eller konverteres til aktier af afviklingsmyndigheden. Institutionen bliver forhindret i at gå bankerot. Værdien af værdipapirer bliver ikke nedskrevet gennem salg på det fri marked. Og dette gøres for at garantere finansinstitutionens fortsatte funktion og finanssystemets »stabilitet«.

Idet den primært bruger bail-in-ordningens administratorers lovtekster, kontrakter og sprog, tilvejebringer denne rapport

den dokumentation, der viser, at USA underkastes et internationalt syndikats overlagte plan om oprettelse af love og traktater, der både er i modstrid med USA's interesser og Den amerikanske Forfatnings ånd og lov. Dodd/Frank-loven, som den i øjeblikket står skrevet, har ingen klare forholdsregler til forebyggelse af den generelle effekt, som de økonomiske massetab vil have på målgruppen, de amerikanske borgere. Sådanne tab over hele spektret af økonomisk aktivitet ville uvægerligt føre til en brat stigning i nationens dødsrate som en direkte konsekvens af vedtagelsen af denne lov. Hvis denne lov ikke annulleres, vil resultatet af dens vedtagelse blive en masseødelæggelse af amerikanske borgere gennem økonomien. Den kendsgerning, at dette ikke er blevet åbent forklaret, undtagen i den følgende rapport, er ikke en styrkelse af deres argumenter, som undlader at annullere denne lov.

Før denne lov tages i brug som følge af en ud af mangfoldige finanskriser, der blot venter på at komme, må Dodd/Frank-loven tilsidesættes gennem vedtagelsen af Glass/Steagall-loven. Dodd/Frank-loven må omgående annulleres ved at blive tilbagekaldt og ved den samtidige vedtagelse af Glass/Steagall-loven i form af udkast til lovforslag i Senatet 985 og i Repræsentanternes Hus 129.

Angloamerikansk resolution

Den vedtagne Dodd/Frank-lov fyldte 848 sider og indeholdt 383.013 ord. Ifølge det finansielle advokatfirma Davis Polk er der pr. juli 2012 tilføjet yderligere 8.843 sider med regler, hvilket kun repræsenterer 30 % af de regler, der skal skrives. Lovens endelige længde vurderes at ville fylde 30.000 sider.² Det kan tilføjes, at de seks største banker i USA brugte 29,4 mio. dollar på lobbyvirksomhed i Kongressen i 2010, hvor de oversvømmede Capitol Hill med ca. 3.000 lobbyister – i forholdet 5 lobbyister til 1 kongresmedlem.³ Dodd/Frank-Wall Street Reform- og Forbrugerbeskyttelseslov er i øjeblikket den

længste lov, der nogen sinde er blevet vedtaget af den amerikanske regering.⁴ Det argument er blevet fremført, at selve lovens længde havde til hensigt at intimidere kongresmedlemmerne. Der har været ytringer fremme i offentligheden om, at kun ganske få kongresmedlemmer i det hele taget har læst lovforslaget, men blev kujoneret til at stemme for det udelukkende på basis af partiloyalitet under den første embedsperiode af en præsident Obama, der opretholdt partidisciplinen med et hvilket som helst middel, som han rådede over.⁵ Ved første afstemning i Huset stemte ikke en eneste republikaner for lovforslaget. Ved den endelige afstemning med stemmerne 237-192, sluttede 3 republikanere sig til ja-holdet, og der var kun 19 demokrater, der stemte imod. Ved den endelige afstemning i Senatet sluttede 3 republikanere og de to uafhængige sig til 55 demokrater for at vedtage lovforslaget, som præsident Obama dernæst den 21. juli, 2010 underskrev, hvorefter loven var gyldig.

Der er blevet afsløret mere om Dodd/Frank-lovens implikationer, men først efter dens vedtagelse. Der har været en utilstrækkelig respons fra medlemmer af den amerikanske regering, som formodentlig stemte for loven eller undlod at nedstemme den. Selv efter, at man har været vidne til nedfaldet efter den europæiske krise, der er dukket op igen, er meget lidt blevet gjort. Til Kongressens rus-medlemmer er der tillige en ny bølge af finansielle interesser, der sænker sig over Capitol Hill for at udse sig de bedste kandidater til at modtage kampagnebidrag, alt eftersom veteranmedlemmerne bøjer sig og vedtager love, der i bogstavelig forstand er skrevet af de finansielle institutioner.⁶

Kongressens korrupsionspraksis er imidlertid lige så gammel som institutionen selv. Men det, der blev gjort, og som nu kan vedtages som lov under de nye myndigheder, som oprettes under Dodd/Frank-lovens Kapitel II, er i en klasse for sig.

Den 10. december, 2012 blev et fælles strategidokument udarbejdet af Bank of England (BOE) og Federal Deposit

Insurance Corporation (FDIC, Den Statslige Indskudsgarantifond), med titlen Afviklingen af globalt aktive, systemisk betydningsfulde, finansielle institutioner.⁷ Dokumentet sammenligner den ordning for afvikling, der etableres i Kapitel II's Orderly Liquidation Authority, OLA (Lovformelig Likvidationsmyndighed), med Prudent Regulation Authority, PRA (Myndighed til klog og forstandig regulering), en lignende myndighed til afvikling i Storbritannien. Systemet i Storbritannien blev etableret den 1. april, 2013 i kølvandet på nedlæggelsen af Financial Services Authority. Med start i juni måned vil direktør for Bank of Canada og tidligere chef for Financial Stability Board, Mark Carney, føre opsyn med PRA, når han bliver chef for Bank of England.⁸

I ledelsens sammenfatning af den fælles rapport forklares det:

»Den finanskrisen, der begyndte i 2007, har gjort det klart, at det er vigtigt med en lovformelig afviklingsproces for globalt aktive, systemisk betydningsfulde, finansielle institutioner (G-SIFI'er). ... Disse strategier er blevet udtænkt til at muliggøre afviklingen af store og komplekse firmaer på tværs af landegrænserne, uden at den finansielle stabilitet trues, og uden risiko for de offentlige midler... «

I USA er strategien blevet udviklet i sammenhæng med de magtbeføjelser, som gives af Dodd/Frank-Wall Street Reform- og Forbrugerbeskyttelseslov af 2010. En sådan strategi ville anbringe en enkelt konkursbestyrer som øverste myndighed i et holdingselskab, overdrage tabene til holdingselskabets aktionærer og kreditorer uden sikkerhed og overføre sunde, fungerende bidrag til en ny, solvent enhed eller enheder.⁹

Forud for sin afvikling har en finansiell enhed ret til at indgive en begæring til USA's Distriktsdomstol i Columbia, hvis man mener, at beslutningen om at skride til afvikling er fejlagtig eller tilfældig. Men under rettergangen tages en sådan beslutning »på et strengt fortroligt grundlag og uden nogen forudgående offentlig afsløring... « Det vil sige, at

intet afsløres til de kreditorer, der ikke er sikrede, eller til andre berørte parter. Ifølge denne lov kan for tidlig eller »uforsvarlig« afsløring resultere i bøder på op til 250.000 dollar og fængsel i op til 5 år, eller begge dele. (Kapitel II, sektion 202, 1, A,) Hvis en kreditor desuden gør indsigelse mod afvikling, har han en begrænset tidsfrist til at indgive en begæring om oprejsning. Hvis f. eks. en delstatsregering, som har investeret sine offentlige ansattes pensionsmidler i den kriseramte institution, gør indsigelse mod vilkårene eller udløsningen af en afviklingsprocedure og ønsker at undtage sine midler fra at være en del af institutionens bail-in, så har den 24 timer til at indgive en begæring til domstolene. I juni 2012 blev der til USA's Distriktsdomstol i Columbia-distriktet indgivet et officielt sagsanlæg, som rejste tvivl om Dodd/Frank-lovens forfatningsgyldighed på flere punkter, inklusive den manglende mulighed for at føre en behørig retssag.¹⁰

Uddrag af Introduktionen, Lovmæssige rammer for strategiens gennemførelse:

Dodd/Frank-lovens Kapitel I forudsætter, at hver af G-SIFI'erne, til FDIC og Federal Reserve, periodisk overgiver en plan for afvikling, der skal omhandle selskabets plan for sin hurtige og lovformelige afvikling under USA's Regler for Konkurs ...¹¹

Dodd/Frank-lovens Kapitel II giver FDIC nye magtbeføjelser til at opløse SIFI'er gennem oprettelsen af den Lovformelige Likvidationsmyndighed (OLA). Under OLA kan FDIC udnævnes til konkursbestyrer af ethvert amerikansk finansselskab, der lever op til specifikke kriterier, inklusive at være i mora eller være i fare for at komme i mora, og hvis afvikling under USA's Regler for Konkurs (eller en anden relevant insolvensproces) sandsynligvis ville skabe systemisk ustabilitet.¹²

Kapitel II forudsætter, at de tab, som et finansielt selskab, der er placeret under konkursbehandling, lider, ikke bæres af

skatteyderne, men af indehaverne af almindelige aktier og præferenceaktier, indehavere af gæld og andre kreditorer uden sikkerhed, og at den ledelse, der er ansvarlig for finansselskabets tilstand, udskiftes. Når FDIC først er udnævnt til konkursbestyrer for et konkursramt finansselskab, vil den blive påbudt at gennemføre en afvikling af selskabet på en sådan måde, at risikoen for den finansielle stabilitet nedsættes og moralske farer minimeres. Omkostninger, der bæres af USA's myndigheder i forbindelse med institutionens afvikling, og som ikke betales ud af udbyttet af afviklingen, vil blive opkrævet fra erhvervslivet.

Ovenstående erklæring forudsætter, at omkostningerne i forbindelse med afviklingen vil blive dækket af de kreditorer, der er fastsat til at bære tabene, såvel som af en Lovformelig Likvidationsfond, der skal bære de administrative omkostninger i forbindelse med afvikling. Yderligere foreslås det, at de kreditorer, hvis fordringer ikke likvideres, konverteres til at blive aktieindehavere, og at gælden bliver til aktiekapital, der holder værdien af den opløste institution oppe. Det, der normalt sker ved en bankerot, udmåling af kreditorernes fordringer efter en prioritering, forekommer ikke. Eller snarere, likvideringen af firmaet forekommer ikke; det holdes i funktion og er på denne måde blevet indløst (bailed-in) af sine kreditorer.

En afgørende afklaring af, hvad en bankkreditor er, blev foretaget i en undersøgelse af BOE-FDIC-dokumentet af formanden for Public Banking Institute, Ellen Brown, den 28. marts, 2013. I sin forklaring om, hvorfor bail-in-konfiskeringen af 40 % af indskud uden sikkerhed i Cypern ikke var et engangsforetagende, kommer hun med følgende afklaring:

»Selv om kun få indskydere er klar over det, så er bankerne de legale ejere af indskyderens midler, så snart de indsættes i banken. Vore penge bliver til bankens penge, og vi bliver til kreditorer uden sikkerhed, der er indehavere af gældsbreve eller vekslers. ... Under FDIC-BOE-planen konverteres vore

gældsbreve til »stamaktier i banken« ... Med lidt held kan vi måske sælge aktierne til en anden, men hvornår og til hvilken pris?»¹³

Som det vil fremgå af det følgende afsnit, så kan enhver form for kreditor med penge i banken, fra 1 dollar til 250.000 dollar og alt derover, konverteres fra at være en indskyder, der har direkte adgang til sin konto, og til at være en aktieindehaver. Ligesom med udløsningen af OLA, så kan dette helt bogstaveligt ske natten over. For at genvinde værdien af det, der tidligere formodedes at være indskyderens kontosaldo, må aktierne sælges. For eksempel: en tidligere indskyder med en bankkontosaldo på 250.000 dollar, som nu ejer det samme beløb i bankaktier, er ejer af dette beløb i aktier i en bank, der netop har undergået en større omstrukturering på tværs af landegrænser, udført af regeringen, fordi banken var overhængende kriseram. Konkursbestyreren, FDIC, afgør, hvilke værdier i banken, der skal opretholdes i den »finansielle stabilitets« interesse, og dette inkluderer utvivlsomt finansielle derivater og andre gældsinstrumenter, som, hvis de blev solgt under en lovformelig likvidationsproces, ville udløse panik. Det indlysende spørgsmål er så: Hvor meget kan indskyderen sælge sine aktier for?

Kreditorer uden sikkerhed

I henhold til Den internationale Valutafonds rapport af 24. april, 2012,¹⁴ er konvertering af bankgæld til aktier et væsentligt bail-in-element, som er inkluderet i Dodd/Frank-loven. »Bidrag til ny kapital vil komme fra konvertering af gæld og/eller udstedelse af nye stamaktier, med eliminerings eller betydelig udtynding af før-bail-in-aktionærerne. ... Det kan blive nødvendigt at tage visse forholdsregler for at reducere risikoen for en 'dødsspiral' i aktieprisen.« I Dodd/Frank-lovens sprog vil dette »sikre, at kreditorer uden garanti bærer tab.«

Denne konvertering af indskud til stamaktier har allerede været igennem et testforløb i form af de betingelser, under hvilke reorganiseringen af det konkursramte Bankia og fire andre spanske banker tidligere på året foregik. Betingelserne i et Memorandum om aftale mellem Trojkaen (EU-kommissionen, Den europæiske Centralbank og Den internationale Valutafond) og Spanien fra juli 2012 resulterede i, at over 1 million små indskydere blev aktionærer i Bankia, da man solgte dem »preferentes« (præferenceaktier) som erstatning for deres indskud. I kølvandet på konverteringen blev disse preferentes først nedskrevet med 30-70 %. Kort tid efter blev de konverteret til almindelige aktier, oprindeligt værdisat til 2 euro pr. aktie, som så yderligere blev devalueret til 0,1 euro pr. aktie efter omstruktureringen af Bankia i marts måned.¹⁵

Den sandsynlige nedskrivning af aktiver erklæres åbent i den fælles BOE-FDIC-rapport og indrømmes i øvrigt beredvilligt. I kølvandet på udløsningen af Dodd-Franks Kapitel II-myndighed og FDIC's overtagelse af konkursbehandlerstatus i toppen af et GSIFI-formynderholdingselskab, vil aktiver blive overført til at udgøre ny kapital i formynderselskabet, i deres oprindelige eller andre former, og nedskrevet.

For at skaffe kapital til den nye, virksomme enhed ... – en eller flere nye, private enheder ... – regner FDIC med, at man bliver nødt til at anvende underordnet gæld eller endda overordnede gældsfordringer, der ikke er sikrede, som umiddelbar kilde til kapital. De oprindelige kreditorer kan således forvente, at deres fordringer vil blive nedskrevet for at reflektere tab i formynderselskabets konkursbehandling, som aktionærene ikke kan dække...

Dette er ikke blot at barbære obligationsejere, kreditorer og andre, men en garanti for, at de, der har investeret i institutionen og har penge stående i indskudsafdelingen (i betydningen indskydere), vil blive gjort ansvarlige for, at institutionen fortsat kan være virksom. Indskydere, såvel som kreditorer, bliver finansielt ansvarlige for at holde

institutionen åben og virksom, i stedet for at lade den gå konkurs, som tilfældet ville være for en ikke-GSIFI-institution. På denne måde forudsættes det, at afdelingerne for henholdsvis indskud og investeringer i lige grad bliver mål for bail-in. Økonomen Nouriel Roubini skriver i en online-briefing, Bankafviklingsordninger: Under den eksisterende lovgivning har FDIC magtbeføjelse til at påtvinge de kreditorer, der ikke er sikrede, tab, i processen med at afvikle bankerotte banker. For eksempel afviklede FDIC Washington Mutual under least-cost-(mindste tabs)-afviklingsmetoden i 2008 og påtvang kreditorer uden sikkerhed og kreditorer uden for garantiordningen (indskud over 100.000 dollar) alvorlige tab. Den Lovformelige Likvidationsmyndighed (OLA), som er oprettet under Dodd/Frank-loven, udvider yderligere FDIC's afviklingsmyndighed. Ud fra visse kriterier har FDIC nu også beføjelse til at håndplukke, hvilke aktiver og passiver (forpligtelser), der skal overføres til tredjepart, og til at behandle kreditorer i en ligestillet position forskelligt, dvs.: favorisere kortfristede kreditorer frem for langfristede kreditorer, eller favorisere virksomme kreditorer frem for långivere og obligationsindehavere.¹⁶

Den internationale ramme er på plads

Den vigtigste problematik, som udarbejdelsen og vedtagelsen af Dodd/Frank-loven behandler, var afvikling på tværs af landegrænser af de såkaldte globale, systemisk betydningsfulde, finansielle institutioner (også kaldet GSIB'er eller globale, systemisk betydningsfulde banker i udlandet). Dette nødvendiggør selvfølgelig samarbejde med andre nationer. Særlige forholdsregler i Dodd-Frank bemyndiger udtrykkeligt dette samarbejde med udenlandske myndigheder til at foretage afviklingen af de institutioner, hvis sammenbrud er en trussel mod den finansielle stabilitet. Som det fastsættes i Kapitel II, sektion 210, N, skal FDIC i sin egenskab af konkursbehandler af en sådan kriseramte institution

» i videst muligt omfang samarbejde med de behørig, udenlandske, finansielle myndigheder i forbindelse med den lovformelige likvidation af ethvert relevant, finansielt selskab, som har aktiver eller aktiviteter i et andet land end USA.«

I en tale i Chicago den 9. juni, 2012, gik formanden for FDIC, Martin Gruenberg, mere i detaljer omkring de strategier, der gælder for aktiviteter på tværs af landegrænser, og for hvilke Dodd-Frank opstiller regler. Han erklærede, at siden vedtagelsen af Dodd-Frank har FDIC handlet i overensstemmelse med sin nye status som afviklingsmyndighed, inklusive en stadig større koordinering af afviklinger på tværs af landegrænser med udenlandske myndigheder, især i Storbritannien, hvor »amerikanske SIFI'ers aktiviteter er koncentreret.«

Som jeg før nævnte, så vil den type selskaber, som det er nødvendigt at afvikle, sandsynligvis have betydelige, internationale aktiviteter. Dette skaber en række udfordringer ... FDIC har deltaget i Kommissionen for Finansiell Stabilitets arbejde gennem sit medlemskab af Styringsgruppen for Afviklinger, som udarbejdede Hovedtræk ved et Effektivt System til Afvikling af Finansielle Institutioner. Vi har også deltaget i Gruppen til Håndtering af Kriser på Tværs af Landegrænser og et antal tekniske værksteder, samt har haft det ene af et dobbelt formandskab i Baselkommissionens Gruppe for Bankafviklinger på Tværs af Landegrænser, siden dennes start i 2007...

Vi lavede et forsøg med et varmekort over koncentrationer, der viste, at amerikanske SIFI-aktiviteter er koncentreret i et relativt lille antal retskredse, og i Storbritannien i særdeleshed. I samarbejde med myndighederne i Storbritannien har vi gjort betydelige fremskridt i forståelsen af, hvordan eventuelle amerikanske afviklingsstrukturer ville blive behandlet under de eksisterende, juridiske og politiske rammer i Storbritannien. Vi har foretaget dybtgående undersøgelser af

de potentielle hindringer for effektive afviklinger, og samarbejder om udforskningen af metoder til at opløse dem.”¹⁷

Det er korrekt at sige, at den første inkarnation af en seriøs ordning for afvikling på tværs af landegrænser etableredes på G20-topmødet i London i april 2009, det første topmøde med deltagelse af daværende nyvalgte præsident Barack Obama. På det tidspunkt dukkede Kommissionen for Finansiell Stabilitet (Financial Stability Board, FSB) op som en enhed »med udvidet mandat til promovning af finansiell stabilitet.« Kommissionen består i øjeblikket af alle G20-medlemslandenes centrale, finansielle institutioner, en håndfuld andre nationer, internationale organisationer og internationale, standardsættende, finansielle institutioner.¹⁸

I oktober, 2011, offentliggjorde Kommissionen for Finansiell Stabilitet (FSB) et dokument, der reflekterede aftalen mellem institutionerne i FSB om effektueringen af afvikling af finansielle institutioner på tværs af landegrænser. I dette dokument kan man læse den indgående diskussion om etableringen af afviklingsmyndigheder på tværs af landegrænser inden for hver af de deltagende nationers lovgivninger. I begyndelsen af rapporten anbefales det:

Med det formål at fremme den koordinerede afvikling af selskaber, der er aktive i mange lande, bør de enkelte retskredse søge at samordne deres ordninger til afvikling gennem de lovgivningsmæssige ændringer, der er nødvendige for at inkorporere de instrumenter og magtbeføjelser, som er afstukket i disse Hovedtræk etc., i deres nationale ordninger.

Rapporten fortsætter med at opremse de forudsætninger, der er nødvendige for en national, juridisk gyldig og aktiv myndighed til at udføre afviklingen af »enhver finansiell institution, hvis konkurs kunne få afgørende systemisk betydning.« Lighederne i det sprog, der er anvendt i Dodd-Frank og FSB-rapporten taget i betragtning, ville det være et dristigt, men lønsomt, foretagende at analysere, om det er tilfældet, at

alle forudsætningerne i FSB-rapporten også udtrykkeligt er indeholdt i den amerikanske lovgivning fra 2010 (Dodd-Frank).

Det, der er af den største betydning i FSB's Hovedtræk, er den strenge understregning af koordineringen af bail-in-ordningerne over og på tværs af de nationale grænser. Rapporten reflekterer en seriøs forpligtelse til at etablere virksomme myndigheder i hver af de retskredse, hvor et formynder-holdingselskab eller dets datterselskaber er hjemmehørende.

Følgende er et citat fra Sektion 7, Juridiske rammebetingelser for samarbejde på tværs af landegrænser:

7.1 En afviklingsmyndigheds lovformelige mandat bør give magtbeføjelser og kraftigt opmuntre myndigheden til, hvor det er muligt, at opnå en løsning i samarbejde med udenlandske myndigheder til afvikling.

7.2 Retskredsens lovgivning og regler bør ikke indeholde forholdsregler, der automatisk udløser handlinger i denne retskreds som følge af officiel intervention eller indledningen af afviklings- eller konkurssager i en anden retskreds, idet man forbeholder sig ret til skønsmæssig national handling, nødvendig for at opnå national stabilitet, i manglen på effektivt, internationalt samarbejde og udveksling af information. Hvis en afviklingsmyndighed griber til skønsmæssig, national handling, bør den tage indvirkningen på den finansielle stabilitet i andre retskredse i betragtning.

7.3 Afviklingsmyndigheden bør have beføjelser til afvikling af lokalafdelinger af udenlandske selskaber og kapaciteten til at anvende sine magtbeføjelser til at støtte en afvikling, der foretages af en udenlandsk, national myndighed (f. eks. ved at beordre en overførsel af værdier i dens egen retskreds til en broinstitution, etableret af den udenlandske, nationale myndighed), eller, i exceptionelle tilfælde, tage

forholdsregler på eget initiativ der, hvor den nationale retskreds ikke griber til handling eller handler på en måde, der ikke i tilstrækkelig grad tager behovet for at bevare den lokale retskreds' finansielle stabilitet i betragtning. I tilfælde, hvor en afviklingsmyndighed, der optræder som værtsmyndighed, griber til skønsmæssig, national handling, bør den forudgående give besked herom og konsultere den udenlandske, nationale myndighed.

Som det fastsættes i 7.3 er det helt igennem tænkeligt, at en afvikling udløses af et udenlandsk bankholdingselskab, som vil gøre det nødvendigt, at udførelsen af de forskellige trin i afviklingsprocessen, inklusiv bail-in, finder sted i den pågældende banks værtsnation. For USA's vedkommende, hvis f. eks. en afviklingsproces blev udløst af en stor, britisk bank, som HSBC, Barclays, eller en europæisk bank, som Deutsche Bank, UBS osv., så ville USA, på basis af FSB-aftalerne, være forpligtet til at deltage i en afvikling.¹⁹ Under forholdsreglerne i Dodd/Frank-loven er myndighederne til udførelse af afvikling de facto allerede etableret ved lov. Stats- og regeringsoverhoveder i Gruppen af Tyve (G20) indgik aftale om denne koordinerede ordning, idet man udarbejdede Charteret for Kommissionen for Finansiell Stabilitet (FSB) i april 2009, som reflekterede den interesse, som denne institution havde i »på internationalt niveau at koordinere nationale, finansielle institutioners og internationale, standardsættende institutioners (SSBs) arbejde, med det formål at udvikle og fremme gennemførelsen af en lovgivningsmæssig, tilsynsførende og anden politik i den finansielle sektor.²⁰

I første række

Adskillige dokumenter er blevet skrevet, der sammenlignede Dodd/Frank-lovens Lovformelige Afviklingsmyndighed og de almindelige regler for konkursbehandling under USA's lov. Det, der er værd at bemærke i disse sammenligninger, er, hvem det

er, der prioriteres i afviklingen, og på hvilken baggrund, dette afgøres.

Cornell-universitetets Juridiske Informationsinstitut skriver, at Kapitel II »har til hensigt at sikre, at udbetalingen til fordringshaverne udgør mindst det samme, som de ville have fået under en konkursbehandling.« Selvom dette lyder upartisk, så er det problem, der fremkommer af denne erklæring, at likvidation under en afviklingsproces foretages skønsmæssigt af konkursbehandleren, FDIC, på baggrund af det, der efter dennes mening er af størst betydning for den finansielle stabilitet. Under Kapitel II, Sektion 9 E, står der, at FDIC »i videst muligt omfang skal udføre sit hverv på en sådan måde, at – ... (iii) potentielt alvorlige, uheldige biindvirkninger på finanssystemet nedsættes.«

Det nuværende finanssystem, og i særdeleshed GSIFI'erne, har meget stor indflydelse, er voldsomt underfinansieret, og beror på en type aktiver i form af kontrakter vedr. værdipapirer, underordnede gældsforpligtelser, derivater og andre gældsinstrumenter, for at bevare skindet af solvens. En usikkerhed omkring værdien af en af kategorierne af sådanne aktiver, der udløses af en fremtrædende iøjnefaldende begivenhed som f. eks. annonceringen af en bankafvikling, ville skabe en generel devaluering blandt alle indehavere af sådanne aktiver og således garantere »en uheldig indvirkning på finanssystemet«. At forhindre en sådan indvirkning udgør den »lovformelige likvidation.«

Som det fastslås i IMF-rapporten, From Bail-out to Bail-in (Fra bail-out til bail-in), kan likvidation uden lovmæssig kontrol skabe risici for den generelle finansielle stabilitet:

- i. Gennem direkte risici for modparten, når den konkursramte institution ikke kan honorere sine finansielle forpligtelser.
- ii. Gennem risiko for likvidation og effekten af brandudsalg på værdipapirmarkedene, når den kriseramte institution

tvinges til at sælge sine aktiver for at skaffe likviditet, hvilket yderligere trykker priserne ned (og således øger kravet om en større »margen«, dvs. efterbetalingsforpligtelse).

iii. Gennem smitterisici, når den panik, der er forårsaget af den ene institutions konkurs, spredes til andre finansinstitutioner.²¹

Igen, hvis man effektivt skal undgå disse tre risici, er man nødt til at beskytte institutionens aktiver, uanset deres legitimitet eller faktiske markedsværdi, gennem en bail-in-redning. Deres værdi må bevares, antagelig i det finansielle brosel, for at sikre, at lignende aktiver i andre institutioner ikke udsættes for den »smittevirkning«, som man så ved Lehman Brothers-krakket i 2008 og i tiden derefter.

Under Konkursreformloven fra 2005 gives tillige prioritetsstatus til parter, der har sikrede derivater, i tilfælde af konkurs.²² Dette har stor betydning for GSIFI'erne, eftersom det er en kendsgerning, at størstedelen af verdens derivativer er koncentreret i disse institutioner. Ifølge ofte citerede vurderinger var den nominelle værdi af verdens derivativer i 2010 1.200 tusind milliarder dollar, ca. 20 gange verdens BNP. På grund af derivatmarkedets ugenomsigtighed er det praktisk talt umuligt at fremskaffe nøjagtige tal. Banken for Internationale Betalingsudligninger sætter imidlertid den globale derivathandel uden for børserne (OTC-handel) – derivater, der på en eller anden måde er registreret – til 632 milliarder dollar i december 2012.²³

Hvis det er tilfældet, som det antydes af Institutet for Juridisk Information, at udbetalinger til fordringshavere ville svare til det, som de ville få under almindelig konkursbehandling, så ville, på trods af den betalingsprioritering, der er angivet i Dodd/Frank-loven, modparter med sikrede derivater være de første til at få deres penge tilbage, fulgt af de fordringshavere, hvis fordringer,

ifald de blev værdiløse, ville skabe et ukontrolleret, kædereaktionslignende sammenbrud.

Amerikansk lov skal atter gøres gældende

Vi har nu klart og tydeligt fremlagt sagen og anvendt fakta, som praktisk talt intet medlem af regeringen anså for at være så presserende og eller overbevisende nok til, at de tog det med i betragtning, da de lavede en national lov. Vores fremstilling er nu tilgængelig for amerikanske lovgivere og regeringsmedlemmer internationalt. Selve denne rapport distribueres til disse personer i dagene efter dens udgivelse og er også tilgængelig for den almindelige offentlighed.

Det, der har været et gennemgående, implicit punkt i denne dokumentation, må nu siges ganske udtrykkeligt. Konsekvenserne af at gennemtvinge Dodd/Frank-lovens forholdsregler, eller aftalerne under Charteret for Det finansielle Stabilitetsråd som ovenfor beskrevet, er ensbetydende med en krænkelse af De forenede, amerikanske Staters ånd og lov. De omtalte forholdsregler i loven og de internationale aftaler er udarbejdet på en måde, der sætter den »finansielle stabilitets«-s interesser over USA's befolknings og deres regerings interesser. Selve definitionen af finansiell stabilitet er blevet udlagt af dem, hvis nuværende og fremtidige magtpositioner er beroende på denne definition. Det, som denne lovgivning fastlægger, vil tillige resultere i ødelæggelse af massevis af USA's borgere gennem økonomiske afsavn, inddrivelse og konfiskering af pengemidler på en sådan måde, at det vil efterlade de tiltænkte ofre for denne lov i en desperat situation, der grænser til deres undergang. I de ovenfor omtalte tekster findes der intet bevis for, at det modsatte skulle være tilfældet.

Grundlæggelsen af Amerikas Forenede Stater som en fri og suveræn nation skete på grundlag af naturretten. Grundlaget

for nationens grundlov er spørgsmålet om ret. Nationens ret til at regere sig selv, og regere på en måde, der håndhæver hver borgers ret til sit eget liv, denne lovens mest fundamentale værdi.

Indsættelsen af en lovformelig likvidationsmyndighed (OLA) på niveau med et GSIFI's-holdingselskabs niveau i tilfælde af en krise, som det står skrevet og er hensigten i Dodd/Frank-loven, vil berøve USA's borgere disse rettigheder, som de er garanterede under national lov, i særdeleshed deres ret til livet. De vil blive berøvet retten til at henvende sig til deres regering, de vil blive berøvet materielt, og som et resultat heraf er det ubestrideligt, at mange vil blive berøvet deres liv – det være sig som følge af vold, fattigdom, sult, ekstrem nød eller selvmord. Men efter eksproprieringen af nationens materielle rigdom vil det førømtalte, finansielle syndikat imidlertid have finansiell stabilitet.

Noter:

1. Jianping Zhou, Virginia Rutledge, et al., »From Bail-out to Bail-in: Mandatory Debt Restructuring of Systemic Financial Institutions,« (Fra bail-out til bail-in: Tvungen omstrukturering af de systemiske finansinstitutioners gæld)IMF intern diskussionsmemo: April 24, 2012.

2. ibtimes.com/dodd-frank-rules-nearly-9000-its-less-one-third-finished-726774 [link 1, for alle linkerne se slutning af www.schillerinstitut.dk/drupal/node/873]

3. Robert Reich, »The Shameful Murder of Dodd-Frank«: July 20, 2011. [link 2]

4. [Opencongres.org/bill/111-h4173/text](http://opencongres.org/bill/111-h4173/text) [link 3]

5. Nylige skandaler med relation til Det hvide Hus, inklusive aflytning af AP og andre nyhedsbureauer, skattevæsenets

klapjagt på konservative grupper, og de fortsatte spørgsmål vedr. legaliteten af inden- og udenlandske mord uden for retssystemet, rejser spørgsmål vedr. de taktikker, som Obama har brugt til at øve indflydelse over både sine politiske fjender og allierede.

6. »Banks' Lobbyists Help in Drafting Financial Bills«, Eric Lipton & Ben Protus. New York Times Dealbook, May 23, 2013.

7. Resolving Globally Active, Systemically Important, Financial Institutions, et fælles dokument fra Federal Deposit Insurance Corporation og Bank of England, 10. december, 2012.

8. Tidligere medlem af BOE Monetary Policy Committee, Charles Goodhart, bemærkede ang. overgangen fra det tilsyneladende uafhængige FSA til PRA: »Det er beviseligt, at omfanget af magtbeføjelser, rækkevidden af magtbeføjelser, nu er større end nogen anden centralbanks.« Scott Hamilton og Jennifer Ryan, »BOE-magtskiftet tager over, som lovreguleringsrollen tager form.« Bloomberg News, 2. april, 2013.

9. Denne enhed er sandsynligvis det finansielle broselkskab. »Udtrykket 'finansielt broselkskab' vil sige et nyt, finansielt selskab, organiseret af selskabet (FDIC) i overensstemmelse med sektion 210 (h) til brug ved afviklingen af et beskyttet finansielt selskab.« (Dodd-Frank, Kapitel II, sektion 201; 3.)

10. Det oprindelige sagsanlæg blev indgivet af State National Bank of Big Spring, Texas; 60 Plus Association; og Competitive Enterprise Institute. Statsanklagere i 11 delstater har tilsluttet sig sagsanlægget: Michigan, Alabama, Georgia, Nebraska, Kansas, South Caroline, Oklahoma, West Virginia, Texas, Montana og Ohio. Se: cei.org/doddfrank [link 4]

11. Det såkaldte »Living Will« (da.: 'livstestamente'?)

12. Kapitel II, sektion 203, a.

13. Ellen Brown, »Det kunne ske her: Konfiskeringsordningen,

som er planen for USA's og Storbritanniens indskydere.«

14. Jianping Zhou, Virginia Rutledge, et al. op. cit.

15. Se LPAC-TV udsendelse med EIR's Ibero-amerikanske redaktør, Dennis Small, 27. marts, 2013. »Den cypriotiske Model: Tilfældet Spanien.« (På dansk på Schiller Instituttets hjemmeside:

www.schillerinstitut.dk/drupal/hyperinflation) [[link 5]

16. Roubini.com/briefings/175500.php [[link 6]

17. Tale af Martin J. Gruenberg, formand, Federal Deposit Insurance Company, FDIC, (Statens Indskudsgarantifond) Tale på Federal Reserve Bank of Chicago Bank Structure Conference, 9. juni, 2012.

18. Status den 4. april, 2013, for medlemmer af FSB, inkluderede de følgende retskredse: Argentina, Australien, Brasilien, Canada, Kina, Frankrig, Tyskland, Hong Kong, Indien, Indonesien, Italien, Japan, Mexico, Nederlandene, Republikken Korea, Rusland, Saudi-Arabien, Singapore, Sydafrika, Spanien, Schweiz, Tyrkiet, Det forenede Kongerige (Storbritannien), Amerikas forenede Stater. Internationale organisationer: Bank for International Settlements, Den europæiske Centralbank, Den europæiske Kommission, Den internationale Valutafond, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, Verdensbanken. (Hele listen kan ses på financialstabilityboard.org) [7]

19. Status i november, 2012, FSB offentliggjorde en liste over GSIFI'er, på hvem kriterierne for opløsning afvikling på tværs af landegrænser ville gælde. Listen over 28 institutioner inkluderer: Citigroup, Deutsche Bank, HSBC, JP Morgan Chase, Barclays, BNP Paribas, Bank of America, Bank of New York Mellon, Credit Suisse, Goldman Sachs, Mitsubishi UFJ FG, Morgan Stanley, Royal Bank of Scotland, UBS, Bank of China, BBVA, Groupe BPCE, Groupe Crédit Agricole, ING Bank, Mizuho

FG, Nordea, Santander, Société Générale, Standard Chartered, State Street, Sumitomo Mitsui FG, Unicredit Group, Wells Fargo.

20. Charteret for Kommissionen for Stabilitet, 25. september, 2009. Med tilføjelser fra G20-stats- og regeringsoverhoveder den 19. juni, 2012.

21. Jianping Zhou, Virginia Rutledge et. al. op. cit.

22. Mere dokumentation vil blive tilgængelig på larouchepac.com [link 8] og larouchepub.com [link 9] om den prioriterede status, som gives til derivater i afvikling og konkursbehandling. Se også Ellen Brown, »Winner takes all: Super-priority Status of Derivatives.« webofdebt.wordpress.com: 9. april, 2013

23. BIS Quaterly Review: juni, 2013. Skema 19.

24. Cornell University Legal Information Institute opsummerer disse fordringer med et citat fra Dodd-Frank, Kapitel II, Sektion 209 (b): »Fordringer betales i følgende rækkefølge: (1) administrative omkostninger; (2) regeringen; (3) lønninger, salærer eller kommission til ansatte; (4) bidrag til programmer for goder til de ansatte; (5) enhver anden af selskabets almindelige eller overordnede betalingsforpligtelse; (6) enhver underordnet forpligtelse; (7) salærer til overordnet personale og direktører; og (8) forpligtelser over for aktionærer, medlemmer, almindelige partnere og andre stamaktieindehavere.«

Links: Se slutning af www.schillerinstitut.dk/drupal/node/873

[2] ibtimes.com/dodd-frank-rules-nearly-9000-its-less-one-

third-finished-726774[1]

[3] Robert Reich, »The Shameful Murder of Dodd-Frank«: July 20, 2011. [2]

[4] Opencongres.org/bill/111-h4173/text [3]

[5] Nylige skandaler med relation til Det hvide Hus, inklusive aflytning af AP og andre nyhedsbureauer, skattevæsenets klapjagt på konservative grupper, og de fortsatte spørgsmål vedr. legaliteten af inden- og udenlandske mord uden for retssystemet, rejser spørgsmål vedr. de taktikker, som Obama har brugt til at øve indflydelse over både sine politiske fjender og allierede.

[6] »Banks' Lobbyists Help in Drafting Financial Bills«, Eric Lipton & Ben Protus. New York Times Dealbook, May 23, 2013.

[7] Resolving Globally Active, Systemically Important, Financial Institutions, et fælles dokument fra Federal Deposit Insurance Corporation og Bank of England, 10. december, 2012.

[8] Tidligere medlem af BOE Monetary Policy Committee, Charles Goodhart, bemærkede ang. overgangen fra det tilsyneladende uafhængige FSA til PRA: »Det er beviseligt, at omfanget af magtbeføjelser, rækkevidden af magtbeføjelser, nu er større end nogen anden centralbanks.« Scott Hamilton og Jennifer Ryan, »BOE-magtskiftet tager over, som lovreguleringsrollen tager form.« Bloomberg News, 2. april, 2013.

[9] Denne enhed er sandsynligvis det finansielle broselkskab. »Udtrykket 'finansielt broselkskab' vil sige et nyt, finansielt selskab, organiseret af selskabet (FDIC) i overensstemmelse med sektion 210 (h) til brug ved afviklingen af et beskyttet finansielt selskab.« (Dodd-Frank, Kapitel II, sektion 201; 3.)

[10] Det oprindelige sagsanlæg blev indgivet af State National Bank of Big Spring, Texas; 60 Plus Association; og Competitive Enterprise Institute. Statsanklagere i 11 delstater har

tilsluttet sig sagsanlægget: Michigan, Alabama, Georgia, Nebraska, Kansas, South Caroline, Oklahoma, West Virginia, Texas, Montana og Ohio. Se: cei.org/doddfrank [4]

[11] Det såkaldte »Living Will« (da.: 'livstestamente'?)

[12] Kapitel II, sektion 203, a.

[13] Ellen Brown, »Det kunne ske her: Konfiskeringsordningen, som er planen for USA's og Storbritanniens indskydere.«

[14] Jianping Zhou, Virginia Rutledge, et al. op. cit.

[15] Se LPAC-TV udsendelse med EIR's Ibero-amerikanske redaktør, Dennis Small, 27. marts, 2013. »Den cypriotiske Model: Tilfældet Spanien.« (På dansk på Schiller Instituttets hjemmeside, tekst) [5]

[16] Roubini.com/briefings/175500.php [6]

[17] Tale af Martin J. Gruenberg, formand, Federal Deposit Insurance Company, FDIC, (Statens Indskudsgarantifond) på Federal Reserve Bank of Chicago Bank Structure Conference, 9. juni, 2012.

[18] Status den 4. april, 2013, for medlemmer af FSB, inkluderede de følgende retskredse: Argentina, Australien, Brasilien, Canada, Kina, Frankrig, Tyskland, Hong Kong, Indien, Indonesien, Italien, Japan, Mexico, Nederlandene, Republikken Korea, Rusland, Saudi-Arabien, Singapore, Sydafrika, Spanien, Schweiz, Tyrkiet, Det forenede Kongerige (Storbritannien), Amerikas forenede Stater. Internationale organisationer: Bank for International Settlements, Den europæiske Centralbank, Den europæiske Kommission, Den internationale Valutafond, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, Verdensbanken. (Hele listen kan ses på financialstabilityboard.org) [7]

[19] Status i november, 2012, FSB offentliggjorde en liste over GSIFI'er, på hvem kriterierne for afvikling på tværs af

landegrænser ville gælde. Listen over 28 institutioner inkluderer: Citigroup, Deutsche Bank, HSBC, JP Morgan Chase, Barclays, BNP Paribas, Bank of America, Bank of New York Mellon, Credit Suisse, Goldman Sachs, Mitsubishi UFJ FG, Morgan Stanley, Royal Bank of Scotland, UBS, Bank of China, BBVA, Groupe BPCE, Groupe Crédit Agricole, ING Bank, Mizuho FG, Nordea, Santander, Société Générale, Standard Chartered, State Street, Sumitomo Mitsui FG, Unicredit Group, Wells Fargo.

[20] Charteret for Kommissionen for Stabilitet, 25. september, 2009. Med tilføjelser fra G20-stats- og regeringsoverhoveder den 19. juni, 2012.

[21] Jianping Zhou, Virginia Rutledge et. al. op. cit.

[22] Mere dokumentation vil blive tilgængelig på larouchepac.com [8] og larouchepub.com [9] om den prioriterede status, som gives til derivater i afvikling og konkursbehandling. Se også Ellen Brown, »Winner takes all: Super-priority Status of Derivatives.« webofdebt.wordpress.com: 9. april, 2013

[23] BIS Quaterly Review: juni, 2013. Skema 19.

[24] Cornell University Legal Information Institute opsummerer disse fordringer med et citat fra Dodd-Frank, Kapitel II, Sektion 209 (b): »Fordringer betales i følgende rækkefølge: (1) administrative omkostninger; (2) regeringen; (3) lønninger, salærer eller kommission til ansatte; (4) bidrag til programmer for goder til de ansatte; (5) enhver anden af selskabets almindelige eller overordnede betalingsforpligtelse; (6) enhver underordnet forpligtelse; (7) salærer til overordnet personale og direktører; og (8) forpligtelser over for aktionærer, medlemmer, almindelige partnere og andre stamaktieindehavere.«

Links:

[1]

<http://www.ibtimes.com/dodd-frank-rules-nearly-9000-pages-its-less-one-third-finished-726774>

[2] <http://robertreich.org/post/7843866058>

[3] <http://www.opencongress.org/bill/111-h4173/text>

[4] <http://cei.org/doddfrank>

[5] <http://larouhepac.com/node/26013>

[6] <http://www.roubini.com/briefings/175500.php>

[7] <http://www.financialstabilityboard.org>

[8] <http://larouhepac.com/larouhepac.com>

[9] <http://larouhepac.com/larouhepub.com>